

Europeiska unionens officiella tidning

C 192

fyrtionionde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

16 augusti 2006

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

.....

II Förberedande rättsakter

Regionkommittén

63:e plenarsession den 15–16 februari 2006

2006/C 192/01	Yttrande från Regionkommittén om Reviderat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kollektivtrafik på järnväg och väg	1
2006/C 192/02	Yttrande från Regionkommittén om Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: "Att främja medborgarnas hälsa, säkerhet och förtroende: En strategi för hälsa och konsumentskydd" – "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av ett gemenskapsprogram för hälso- och konsumentskyddsåtgärder 2007–2013"	8
2006/C 192/03	Yttrande från Regionkommittén om "Grönbok om effektivare energiutnyttjande eller hur man kan göra mer med mindre"	12
2006/C 192/04	Yttrande från Regionkommittén om Meddelande från kommissionen till rådet om Europeiska unionens ungdomspolitik Ta tillvara ungdomarnas intressen i Europa – genomförande av Europeiska ungdomspakten och främjande av ett aktivt medborgarskap	15
2006/C 192/05	Yttrande från Regionkommittén om Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén "i2010 – Det europeiska informationsmiljöet för tillväxt och sysselsättning"	21

2006/C 192/06	Yttrande från Regionkommittén om — "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Haagprogrammet: tio prioriteringar för de kommande fem åren – Partnerskapet för förnyelse i EU när det gäller frihet, säkerhet och rättvisa" — "Meddelande från kommissionen om inrättande av ett ramprogram för säkerhet och skydd av friheter för perioden 2007–2013" – Förslag till rådets beslut om inrättande av följande specifika program för perioden 2007–2013: "Terrorism – förebyggande, beredskap och konsekvenshantering" – "Förebyggande och bekämpande av brott" som en del av det allmänna programmet "Säkerhet och skydd av friheter" — "Meddelande från kommissionen om inrättande av ett ramprogram om grundläggande rättigheter och rättvisa för perioden 2007–2013" – Förslag till beslut om inrättande av följande särskilda program för perioden 2007–2013: "Kamp mot våld (Daphne), förebyggande av narkotikamisbruk och information" – "Grundläggande rättigheter och medborgarskap" - "Straffrätt" – "Civilrätt" som en del av det allmänna programmet "Grundläggande rättigheter och rättvisa"	25
2006/C 192/07	Regionkommitténs resolution om regionkommitténs politiska mål för perioden 2006–2008	34
2006/C 192/08	Regionkommitténs resolution om "Samverkan över nationsgränser gör europa till en realitet – En maning att anta förordningen om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete"	38

II

(Förberedande rättsakter)

REGIONKOMMITTÉN

63:e PLENARSESSION DEN 15–16 FEBRUARI 2006

Yttrande från Regionkommittén om Reviderat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kollektivtrafik på järnväg och väg

(2006/C 192/01)

BAKGRUND

Reviderat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om kollektivtrafik på järnväg och väg (KOM(2005) 319 slutlig – 2000/0212 (COD)).

Rådets beslut av den 27 september 2005 att i enlighet med artikel 265 första stycket och artikel 71 i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende.

Ordförandens beslut av den 23 mars 2005 att ge utskottet för territoriell sammanhållningspolitik i uppdrag att utarbeta ett yttrande i detta ärende.

Rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1893/91.

Förslaget till förordning KOM(2007) 7 slutlig, ändrat genom KOM (2002) 107 slutlig. Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om medlemsstaternas åtgärder i fråga om krav på allmänna tjänster och slutande av avtal om allmänna tjänster avseende persontransporter på järnväg, väg och inre vattenvägar.

Regionkommitténs yttrande CdR 292/2000 fin⁽¹⁾ om medlemsstaternas åtgärder i fråga om krav på allmänna tjänster och slutande av avtal om allmänna tjänster avseende persontransporter på järnväg, väg och inre vattenvägar, KOM(2000) 7 slutlig – 2000/0212 (COD).

EG-domstolens dom C-280/00 av den 24 juli 2003 i målet Altmark Trans GmbH mot Regierungspräsidium Magdeburg/Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH samt EG-domstolens dom C-26/03 av den 11 januari 2005 i målet Stadt Halle – RPL Recyclingpark Lochau GmbH mot Arbeitsgemeinschaft Thermische Restabfall- und Energieverwertungsanlage TREA Leuna.

Det yttrande (CdR 255/2005 rev. 1) som antogs den 2 december 2005 av utskottet för territoriell sammanhållningspolitik. Föredragande var **Bernard Soulage**, förste vice ordförande i regionfullmäktige i Rhône-Alpes (FR-PSE).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 63:e plenarsession den 15–16 februari 2006 (sammanträdet den 16 februari).

(¹) EGT C 253, 12.9.2001, s. 9.

I. Allmänna kommentarer

Regionkommittén anser att kollektivtrafiken kunde gynnas genom enhetligare konkurrensregler och genom en **ökad rättslig säkerhet**.

Kommittén anser att en harmonisering och ett förtydligande av konkurrensreglerna vid tillhandahållande av kollektiva transporter är nödvändigt för att uppnå **klarhet i fråga om skyldighet att utföra allmännyttiga tjänster** samt i fråga om ersättningar för sådana tjänster.

1. När det gäller allmän trafikplikt (*Public Service Obligation, PSO*) vill Regionkommittén framhålla följande:

1.1 Det är värdefullt att särdragen i offentlig stöd för utförande av **ekonomiska tjänster av allmänt ekonomiskt intresse** får formellt erkännande och att avtal om offentliga tjänster som klarlägger rättigheterna och skyldigheterna för samtliga parter kan slutas.

1.2 Kommittén ser positivt på att förordningen är neutral i fråga om **sociala och territoriella målsättningar** som skall uppnås av respektive behöriga myndighet.

1.3 ReK stöder tanken bakom avtal eftersom den innebär ett formellt erkännande av allmän trafikplikt i syfte att uppnå målsättningarna för social och territoriell sammanhållning. **Avtalen om allmänna tjänster** gör det möjligt att få tydlig insyn i den allmänna trafikplikten och i kostnaderna för denna.

2. När det gäller frågan om hur tjänsterna skall tillhandahållas vill Regionkommittén framhålla följande:

2.1 Det är värdefullt att förslaget till förordning i enlighet med **subsidiaritetsprincipen** ger de lokala och regionala myndigheterna nödvändig flexibilitet för att på bästa sätt se till särdragen och komplexiteten i behovet av lokala kollektivtransporter i anslutning till myndigheternas målsättningar för social och territoriell sammanhållning.

2.2 Regionkommittén upprepar sitt engagemang för **principen om fri förvaltning** för lokala myndigheter. Dessa myndigheter bör få rätt att självständigt välja hur kollektivtrafiktjänsterna på respektive område skall handläggas, vilket även är fallet i de flesta medlemsstaters lagstiftning.

2.3 Det är glädjande att de behöriga myndigheterna ges möjlighet att **fritt välja handläggningsformer**, vilket överensstämmer med att man bör beakta att de lokala behoven är olika och att villkoren för hur tjänsterna kan utföras varierar.

2.4 ReK stöder i princip regeln om att de interna företagen skall **bedriva sin verksamhet endast inom ett begränsat territorium** (art. 5.2) vilket ger möjlighet att utesluta flertalet misstankar om missriktat stöd samtidigt som det förblir möjligt att använda sig av interna företag. Kommittén anser att principen om territoriell begränsning inte utgör något hinder för de

lokala eller regionala myndigheternas möjlighet att driva vissa transporttjänster som fortsätter bortom den administrativa gränsen.

2.5 Kommittén vill bekräfta sitt stöd till öppnade marknader inom sektorn för lokala kollektivtransporter i enlighet med principen för **kontrollerad konkurrens**, något som bekräftar vikten av att tillgodose behoven hos de mest sårbara samhällsmedlemmarna och arbetssökande i mindre gynnade områden, och samtidigt är miljömässigt hållbart.

2.6 Det är positivt att de **behöriga myndigheternas ansvar** får formellt erkännande i fråga om att teckna av avtal om tillhandahållandet av tjänster. De behöriga myndigheterna kan välja mellan att sluta ett eller flera avtal om transporttjänster. De får fria händer när det gäller fördelningen av riskansvaret.

2.7 Regionkommittén ställer sig bakom **flexibiliteten** i fråga om konkurrensutsättning. Avtal om kollektivtrafik kan vara föremål för förhandlingar (art. 5.3) eller ersättas med en direkttilldelning vid trafikstörningar (art. 5.5).

2.8 Det är förvånande att tätortstrafik på **vattenvägar** har förbisetts i det nya förslaget till förordning. Det är likaledes beklagligt att förslaget inte kan tillämpas på kollektivtrafik på vattenvägar i de fall då dessa tjänster ingår i det lokala kollektivtrafiknätet.

3. När det gäller frågan om vem som skall tillhandahålla transporttjänsterna vill Regionkommittén framhålla följande:

3.1 Förordningen hindrar inte **privata initiativ** på avreglerade marknader för persontransporter på nationell nivå (utan ensamrätt eller ersättningar).

3.2 Kommittén bedömer att förordningen motverkar uppkomsten av nya monopol inom lokal kollektivtrafik och att den inte utesluter **små och medelstora företag** från marknaden.

3.3 Den föreslagna balansen i **styrkeförhållandet** mellan behöriga myndigheter och de stora transportföretagen är tillfredsställande. För att säkerställa en bra och effektiv lokaltrafik är det viktigt att det regionala inflytandet är starkt när det gäller planeringen och organiseringen av kollektivtrafiken. Den ökande arbetspendlingen ställer samtidigt höga krav på koordinering av den nationella och regionala upphandlingen av kollektivtrafiken.

3.4 Kommittén stöder att bestämmelserna i förordningens artikel 5 inte skall gälla **regionala transporter eller fjärrtransporter på järnväg**.

3.5 Det är dock tveksamt hur de föreslagna reglerna om en **rättvis ersättning** för allmän trafikplikt skall kunna genomföras. Det är svårt om inte omöjligt att bedöma ersättningsens storlek och därför finns det risk för en rättslig osäkerhet.

3.6 Kommittén konstaterar att det inte planeras några **ramar för direkttilldelning i fråga om regional järnvägstrafik** eller fjärtrafik på järnväg. Vissa av företagen kommer både att få direkt tilldelning av regionala transporter och långdistanstransporter och samtidigt delta i upphandlingsförfaranden. Det finns skäl att vara uppmärksam på en möjlig snedvridning av marknaden.

4. När det gäller textens utformning vill Regionkommittén framhålla följande:

4.1 Det är förvånande att kommissionen inte i något skede motiverar sitt val av det mest tvingande gemenskapsinstrumentet för integration, nämligen en förordning.

4.2 Kommittén konstaterar att förslaget till förordning trots de synnerligen varierande förhållandena i medlemsstaterna innehåller **definitioner som ibland är otydliga**, men att medlemsstaterna åläggs ansvaret att precisera dem på respektive område. Detta gäller särskilt definitionen av stad (art. 2 m), eftersom de områden som skall trafikeras sällan överensstämmer med behörighetsområdet för en och samma myndighet.

II. Rekommendationer

Ändringsförslag

Rekommendation 1

Artikel 1.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Förordningen är tillämplig på nationell och internationell kollektivtrafik på järnväg, dvs. all spårburen trafik, och på väg utom trafik som i första hand bedrivs på grund av sitt historiska intresse och turistvärde.	2. Förordningen är tillämplig på nationell och internationell kollektivtrafik på järnväg, dvs. all spårburen trafik, och på väg utom trafik som i första hand bedrivs på grund av sitt historiska intresse och turistvärde.

Motivering:

När det gäller tillämpningsområdet för förordningen beklagar Regionkommittén att förslaget är fokuserat på modalitet, vilket innebär att vikten av **intermodalitet** i integrerad trafikpolitik på lokal nivå underskattas. Kommittén skulle vilja att behoven av intermodalitet beaktas för att de lokala och regionala myndigheterna skall uppmuntras att avtalslägga trafikpakt i multimodala system (tunnelbana, spårvagn, buss, linbanor, vattenvägar, parkeringar, cykel- och biluthyrning, multimodala stationer, informations-system osv.).

Rekommendation 2

Artikel 2 j: Definitioner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
j) <i>internt företag</i> : en i rättsligt hänseende fristående enhet som den behöriga myndigheten kontrollerar fullt ut på samma sätt som sina egna avdelningar. För att avgöra om en sådan kontroll utövas skall bland annat följande faktorer bedömas: representationsnivå i förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan; stadgans bestämmelser om detta; ägandeförhållanden; faktiskt inflytande och faktisk påverkan på strategiska beslut och enskilda verksamhetsbeslut.	j) <i>internt företag</i> : en i rättsligt hänseende fristående enhet som den behöriga myndigheten kontrollerar fullt ut på samma sätt som sina egna avdelningar. För att avgöra om en sådan kontroll utövas skall bland annat följande faktorer bedömas: representationsnivå i förvaltnings-, lednings- och kontrollorgan; stadgans bestämmelser om detta; ägandeförhållanden; faktiskt inflytande och faktisk påverkan på strategiska beslut och enskilda verksamhetsbeslut. <u>Positionen som internt företag utesluter att privata företag skall kunna delta i trafikidkarens kapitalmed mer än 33 %. Direkt tilldelning av en entreprenad till det interna företaget skall också vara möjlig som undantag till artikel 2 j, då det interna företaget i samband med omstrukturering ingår samarbete med ett externt företag som myndigheten inte utövar kontroll över. När perioden för den direkttilldelade entreprenaden löpt ut skall det interna företaget inte kunna komma i fråga för förnyad direkttilldelning.</u>

Motivering:

Regionkommittén anser att definitionen av interna företag bör vara tydligare och att regler för myndighetskontroll av företaget skall fastställas.

Den ursprungliga rekommendationen ligger i linje med domen i Stadt Halle-målet av den 11 januari 2005 (mål C-26/03), som i punkt 49 föreskrev följande: "Om ett privat företag deltar (även som minoritetsägare) i kapitalet i ett företag där även den upphandlande myndigheten deltar, får inte den upphandlande myndigheten utöva samma tillsyn över detta företag som över sin egen verksamhet".

Detta beslut innebär i klartext att om en privat aktör deltar, oberoende av i hur stor utsträckning, i ett lokalt eller regionalt offentligt företag innebär detta att gemenskapsreglerna för anbudsförfaranden skall tillämpas, med de mycket höga administrativa krav som därmed ställs. Det innebär också i praktiken ett ifrågasättande av neutraliteten när det gäller ägandet, som behandlas i artikel 295 i EG-fördraget, samt en begränsning av manöverutrymmet för offentlig-privata partnerskap. Domslutet i Halle-målet skapar fler problem för företag med blandad finansiering än vad det löser.

ReK uppmanar EU-lagstiftaren att inte acceptera att gemenskapslagstiftningen bestäms av rättspraxis inom gemenskapen och att föreslå en tröskel ovanför vilken den behöriga myndigheten får utöva en tillsyn som motsvarar den tillsyn som utövas för den egna verksamheten. Anbudsförfaranden skulle därmed kunna undvikas.

Förslaget till förordning syftar till att etablera en reglerad, konkurrensutsatt marknad inom EU. Detta förutsätter fungerande företag, oavsett om de är privata eller offentliga. EG-fördragets stödregler skall förhindra att statliga instanser snedvrider konkurrensen med allmänna medel, till förmån för vissa företag. Tanken är emellertid inte att offentliga företag skall trängas ut från marknaden. För att offentliga trafikföretag skall kunna förbereda sig på att marknaden avregleras krävs det övergångsbestämmelser, i annat fall blir de missgynnade i förhållande till privatföretag på grund av de "belastningar" som tidigare varit förknippade med det offentliga uppdraget (t.ex. avtalsenliga löner, tjänsteutbud under perioder med svag efterfrågan och till vissa befolkningsgrupper). Det bör därför vara tillåtet för offentliga företag under en fastställd övergångsperiod att utnyttja privat kapital för att uppnå konkurrenskraft utan att detta automatiskt leder till obligatorisk upphandling under övergångsperioden. I annat fall tvingas de offentliga företagen att privatiseras eller att avstå från effektiva strukturer.

Rekommendation 3

Artikel 2 m: Definitioner

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>...</p> <p>m) <i>regional transport eller fjärtransport</i>: en transporttjänst som inte svarar mot behoven i en viss stad eller tätort, eller för förbindelserna mellan en tätort och dess förorter.</p>	<p>...</p> <p>m) <i>regional transport eller fjärtransport</i>: en transporttjänst som inte svarar mot behoven i en viss stad eller tätort, eller för förbindelserna mellan en tätort och dess förorter. <u>uttryckligen utförs i en tätort och eller dess förorter.</u></p>

Motivering:

När det gäller dispensen från artikel 5.6 vore det beklagligt om en rättslig osäkerhet uppstår på detta område på grund av olika tolkningar. Regionkommittén föreslår att definitionen av regionala transporter eller fjärtransporter förtydligas antingen genom att man slår fast att medlemsstaterna själva skall fastställa vilka tjänster som hänför sig artikel 2 m, eller också välja en definition som innehåller vedertagna rättsliga begrepp. I det senare fallet föreslår Regionkommittén att definitionen av behoven i ett geografiskt område

("tätort", "stad", "förort") ersätts med en definition av tjänsterna som överensstämmer bl.a. med "järnvägspaketet". Direktiv 2001/13 (art. 1.2 b) och 2001/14 (art. 1.3 b) nämner i detta sammanhang "stads- eller förortstrafik". Man kan konstatera att en typologi för tjänster dessutom har använts sedan 1991 i förordning 1191/69 (art. 1.1 ändrad genom 1893/91).

Rekommendation 4

Vad gäller de projekt där direktiven för offentlig upphandling tillämpas har Regionkommittén följande synpunkter:

- Regionkommittén efterlyser en tydlig förtursregel för föreskrifterna i förordningsförslaget framför reglerna i de allmänna riktlinjerna om offentlig upphandling enligt principen om särskilda rättsnormer (lex specialis).
- ReK önskar att **koncessionsavtal** skall omfattas av precisa bestämmelser i den nuvarande förordningen som förtydligar den ordning som reglerar dem i förhållande till direktiven om offentlig upphandling (93/37 och 2004/18).
- ReK begär att BOT-avtalen (*Build, Operate and Transfer*) skall behandlas mer explicit än i artiklarna 5.1 och 8.1. I förordningen bör de rättsliga villkoren absolut klargöras när ensamrätt (och/eller en ersättning) är förbunden med uppförandet av tung infrastruktur.

Rekommendation 5

Artikel 4.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
6. Med hänsyn till villkoren för tillgångarnas värdeminskning kan avtalets löptid vid behov förlängas med högst hälften, om transportföretaget tillhandahåller tillgångar som är betydande i förhållande till de totala tillgångar som är nödvändiga för tillhandahållandet av de transporttjänster som är föremål för avtalet om allmän trafik, och som uteslutande är knutna till dessa tjänster.	6. Med hänsyn till villkoren för tillgångarnas värdeminskning kan avtalets löptid vid behov förlängas med högst hälften, om transportföretaget tillhandahåller tillgångar som är betydande i förhållande till de totala tillgångar som är nödvändiga för tillhandahållandet av de transporttjänster som är föremål för avtalet om allmän trafik, och som uteslutande är knutna till dessa tjänster. <u>Materiella eller immateriella investeringar får inte motivera en förlängning av avtalets löptid om det finns en sekundär marknad eller om deras restvärde lätt kan uppskattas när avtalet löper ut.</u>

Motivering:

Undantaget i artikel 4.6 rörande tillgångarnas värdeminskning får inte leda till att den konkurrensmässiga dynamiken hämmas genom en förlängning av avtalens löptid utan att detta är ekonomiskt motiverat.

Rekommendation 6

Artikel 4 (lägg till en ny punkt)

ReK:s ändringsförslag

4.8 Punkterna 5 och 6 i denna artikel gäller inte när direktiven om offentlig upphandling tillämpas. I dessa får löptiden för avtal om allmän trafik fastställas till högst 30 år från och med det datum då arbetet inleds.

Motivering:

ReK anser att koncessioner rörande arbete och trafikverksamhet skall behandlas i en särskild artikel om verksamhetens längd är en grundläggande parameter för projektets ekonomiska balans. Ett undantag från den längsta löptid på 22,5 år som föreslås i förslaget till förordning bör medges i detta fall.

Rekommendation 7

Artikel 5,4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
4. De behöriga myndigheterna får fatta beslut om direkttilldelning av avtal om allmän trafik, om det uppskattade årliga genomsnittsvärdet ligger under en miljon euro eller om transporttjänsterna uppgår till mindre än 300 000 km om året.	4. De behöriga myndigheterna får fatta beslut om direkttilldelning av avtal om allmän trafik, om det uppskattade årliga genomsnittsvärdet <u>per företag ligger under en miljon 1,5 miljoner euro</u> eller om transporttjänsterna uppgår till mindre än <u>500 000 300 000</u> km om året.

Motivering:

ReK anser att en behörig myndighet uttryckligen skall förbjudas att direkttilldela en och samma tjänsteutövare flera kontrakt när det sammanlagda beloppet för avtalen överstiger den tröskel som fastställs i artikel 5.4. Denna artikel får inte användas för att kringgå skyldigheten att anordna en anbudsinfordran utan för att undvika transaktionskostnader i samband med en anbudsinfordran när tjänsten är av "liten omfattning" eller om den behöriga myndigheten ersätter den konkurrensutsättning som en anbudsinfordran innebär med en jämförelse mellan de olika trafikföretag som är verksamma inom dess territorium. ReK föreslår dessutom att varje medlemsstat skall fastställa sina egna tröskelvärden med hänsyn till det ekonomiska läget i landet.

Rekommendation 8

Artiklarna 8.2 och 8.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Den behöriga myndigheten skall se till a) att inom fyra år från förordningens ikraftträdande minst hälften av avtalen om allmän trafik med buss, beräknat som tjänsternas värde, tilldelas i enlighet med förordningen, och b) att inom åtta år från förordningens ikraftträdande samtliga avtal om allmän trafik med buss tilldelas i enlighet med förordningen. 3. Den behöriga myndigheten skall se till a) att inom fyra år från förordningens ikraftträdande minst hälften av avtalen om allmän trafik med buss, beräknat som tjänsternas värde, tilldelas i enlighet med förordningen, och b) att inom tio år från förordningens ikraftträdande samtliga avtal om allmän trafik på järnväg tilldelas i enlighet med förordningen.	2. Den behöriga myndigheten skall se till a) att inom fyra år från förordningens ikraftträdande minst hälften av avtalen om allmän trafik med buss, beräknat som tjänsternas värde, tilldelas <u>är i överensstämmelse med artikel 4 i enlighet med förordningen, och</u> b) att inom åtta år från förordningens ikraftträdande samtliga avtal om allmän trafik med buss tilldelas i enlighet med <u>artikel 5 i</u> förordningen. 3. Den behöriga myndigheten skall se till a) att inom fem år från förordningens ikraftträdande minst hälften av avtalen om allmän trafik på järnväg, beräknat som tjänsternas värde, tilldelas <u>överensstämmer med artikel 4 i enlighet med förordningen, och</u> b) att inom tio år från förordningens ikraftträdande samtliga avtal om allmän trafik på järnväg tilldelas i enlighet med <u>artikel 5 i</u> förordningen.

Motivering:

Med den nuvarande formuleringen kommer de båda punkterna att medföra stora svårigheter för de behöriga myndigheterna som önskar tilldela trafiken på sitt nät till en enda operatör. Inom mindre än 4–5 år skulle de bli tvungna att upprätta ett avtal om allmän trafik och anordna ett anbudsförfarande.

Rekommendation 9

Artikel 8.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
5. Vid tillämpningen av punkterna 2, 3 och 4 behöver hänsyn inte tas till avtal om allmän trafik som med hjälp av ett rättvist anbudsförfarande har tilldelats före förordningens ikraftträdande, förutsatt att löptiden är begränsad och motsvarar de perioder som nämns i artikel 4.5 i denna förordning. Dessa avtal kan fortsätta att gälla till slutet av sin löptid.	5. Vid tillämpningen av punkterna 2, 3 och 4 behöver hänsyn inte tas till avtal om allmän trafik som med hjälp av ett rättvist anbudsförfarande har tilldelats före förordningens ikraftträdande, förutsatt att löptiden är begränsad och motsvarar de perioder som nämns i artikel 4.5 i denna förordning. Dessa avtal kan fortsätta att gälla till slutet av sin löptid.

Motivering:

Vad beträffar övergångsperioden bör de avtal som upprättats innan förordningens ikraftträdande och som löper ut innan förordningen slutat gälla få fortsätta tills de löper ut för att undvika rättsliga förfaranden om kompensation för skada som lidits.

Rekommendation 10

Artikel 8.6 (stryk)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Under andra hälften av de övergångsperioder som nämns i punkterna 1, 2 och 3 får de behöriga myndigheterna från deltagande i anbudsförfaranden för tilldelning av avtal utesluta sådana företag som inte kan styrka att värdet på de allmänna transporttjänster för vilka de erhåller ersättning eller beviljats ensamrätt i enlighet med denna förordning uppgår till minst hälften av värdet på samtliga transporttjänster för vilka de erhåller ersättning eller beviljats ensamrätt. Vid tillämpning av detta kriterium skall avtal som tilldelats genom nödtåtgärder enligt artikel 5.5 inte beaktas. Den behöriga myndigheten skall i förekommande fall tillämpa denna bestämmelse utan diskriminering, utesluta alla företag som uppfyller nämnda kriterium och underrätta dem om sitt beslut när förfarandet för tilldelning av avtal om allmän trafik inleds. Myndigheten skall underrätta kommissionen om sin avsikt att tillämpa denna bestämmelse två månader innan anbudsinfördran offentliggörs.	Under andra hälften av de övergångsperioder som nämns i punkterna 1, 2 och 3 får de behöriga myndigheterna från deltagande i anbudsförfaranden för tilldelning av avtal utesluta sådana företag som inte kan styrka att värdet på de allmänna transporttjänster för vilka de erhåller ersättning eller beviljats ensamrätt i enlighet med denna förordning uppgår till minst hälften av värdet på samtliga transporttjänster för vilka de erhåller ersättning eller beviljats ensamrätt. Vid tillämpning av detta kriterium skall avtal som tilldelats genom nödtåtgärder enligt artikel 5.5 inte beaktas. Den behöriga myndigheten skall i förekommande fall tillämpa denna bestämmelse utan diskriminering, utesluta alla företag som uppfyller nämnda kriterium och underrätta dem om sitt beslut när förfarandet för tilldelning av avtal om allmän trafik inleds. Myndigheten skall underrätta kommissionen om sin avsikt att tillämpa denna bestämmelse två månader innan anbudsinfördran offentliggörs.

Motivering:

Denna artikel är ovanligt tvetydig och innebär en risk för diskriminering och tvister.

Bryssel den 16 februari 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: "Att främja medborgarnas hälsa, säkerhet och förtroende: En strategi för hälsa och konsumentskydd" – "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av ett gemenskapsprogram för hälso- och konsumentskyddsåtgärder 2007–2013"

(2006/C 192/02)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

meddelande från kommissionen "Att främja medborgarnas hälsa, säkerhet och förtroende: En strategi för hälsa och konsumentskydd" och "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av ett gemenskapsprogram för hälso- och konsumentskyddsåtgärder 2007-2013", KOM (2005) 115 slutlig – 2005/0042 (COD),

rådets beslut av den 2 juni 2005 att i enlighet med artikel 265 första stycket och artikel 152 i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende,

presidiets beslut av den 12 april 2005 att ge utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik i uppdrag att ansvara för beredningen av ärendet,

kommitténs yttrande om kommissionens meddelande "Uppföljning till diskussionsprocessen på hög nivå om patientrörlighet och utvecklingen av hälso- och sjukvården i EU" och "Meddelande från kommissionen: Modernisera de sociala trygghetssystemen för att utveckla högkvalitativ, tillgänglig och hållbar vård och omsorg: stöd till de nationella strategierna genom den öppna samordningsmetoden" (KOM(2004) 301 slutlig), (KOM(2004) 304 slutlig), (CdR 153/2004 fin) ⁽¹⁾,

kommitténs yttrande om kommissionens meddelande om en hälsovårdsstrategi för Europeiska gemenskapen och Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett program för gemenskapsåtgärder på folkhälsoområdet (2001–2006), (KOM(2000) 285 slutlig), (CdR 236/2000 fin) ⁽²⁾,

kommitténs yttrande om kommissionens meddelande: "Stärka Lissabonstrategins sociala dimension: rationalisera den öppna samordningen inom socialt skydd" (KOM(2003) 261 slutlig), (CdR 224/2003 fin) ⁽³⁾,

kommitténs yttrande om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tjänster på den inre marknaden, (KOM(2004) 2 slutlig), (CdR 154/2004) ⁽⁴⁾,

det utkast till yttrande (CdR 149/2005 rév. 2) som antogs av ECOS-utskottet den 28 november 2005 (föredragande: **Bente Nielsen**, amtsrådsmedlem i Århus Amt (DK–PSE)).

Med beaktande av ovanstående antog Regionkommittén följande yttrande vid sin 63:e plenarsession den 15–16 februari 2006 (sammanträdet den 16 februari).

Regionkommitténs ståndpunkt

1.1 I kommissionens meddelande "Att främja medborgarnas hälsa, säkerhet och förtroende: En strategi för hälsa och konsumentskydd" föreslås att hälso- och konsumentpolitiken kopplas samman eftersom detta kan skapa synergieffekter när det gäller kunskapsutbyte, metodologi och en effektivisering av de administrativa resurserna.

1.2 Regionkommittén anser att kommissionens förslag att individen skall ha bättre möjligheter att göra sunda val och skaffa sig sundare konsumtionsvanor är positivt. Kommissionens meddelande pekar på den stora betydelse hälsan har för både medborgarnas välfärd och för att Lissabonstrategins målsättningar skall uppnås, eftersom bättre hälsa bidrar till Europas

produktivitet, till deltagande i arbetslivet och hållbar tillväxt. En inre marknad för varor och tjänster, som reagerar på konsumenternas behov och önskemål, kommer att stärka EU:s konkurrenskraft ytterligare.

1.3 Kommittén understryker också att hälso- och konsumenthänsyn bör tas även inom EU:s övriga politikområden. En ökad samordning av de politiska processerna inom andra områden, bland annat sysselsättningspolitiken och jordbrukspolitiken, kommer att vara viktiga om man vill uppnå de övergripande målsättningarna på området hälso- och konsumentskydd. Det är till exempel inte lämpligt att EU fortsätter att inom ramen för jordbrukspolitiken subventionera konsumtionen av ohälsosamma livsmedel som till exempel feta mejeriprodukter

⁽¹⁾ EUT C 43, 18.2.2005, s. 22.

⁽²⁾ EGT C 144, 16.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EUT C 73, 23.3.2004, s. 51.

⁽⁴⁾ EUT C 43, 18.2.2005, s. 13.

eller att (enligt vad som framgår av gemenskapens budget för 2005) stödja tobaksindustrin med 916 miljoner euro, vilket är betydligt mer än de 14,4 miljoner euro som EU betalar ut i stöd till förebyggande av tobaksbruk. Regionkommittén ställer sig därför positiv till den fullständiga utfasningen av stödet till tobaksindustrin före utgången av 2010.

1.4 Regionkommittén stöder förslaget till upprättande av en övergripande grunduppsättning av rättigheter för alla konsumenter som använder tjänster av allmänt intresse (till exempel gas och el, posttjänster, telekommunikationer, vatten) oavsett om de tillhandahålls på nationell eller gränsöverskridande nivå, på grundval av principen om samhällsomfattande tjänster (det vill säga allmän tillgång till tjänster av allmänt intresse som är väsentliga för deltagandet i det moderna samhället). Detta är ett område där principen om samhällsomfattande tjänster bör fortsätta att gälla fullt ut och där konsumenternas förväntningar med avseende på tillgång, säkerhet, tillförlitlighet, pris, kvalitet och urval måste uppfyllas.

1.5 ReK anser att det finns ett behov av att även fortsättningsvis diskutera inre marknadens betydelse för hälso- och sjukvården och konsumtionsmönstren i medlemsstaterna. Samspelet mellan gemenskapens regler och den nationella hälso- och sjukvårdspolitiken och konsumentskyddspolitiken skall bedömas i samband med genomförandet av de fördragstadgade målsättningarna om en hög hälsoskyddsnivå och konsumentskyddsnivå genom initiativ från gemenskapen.

1.6 Regionkommittén vill att man i större utsträckning tar hänsyn till konsumenternas intressen i EU:s konkurrenspolitik genom att beakta förhållandet mellan konsumentskydd och konkurrenspolitik enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget, där det slås fast att syftet med konkurrensregler för företag är att skydda konkurrensen på marknaden med målet att öka konsumenternas välfärd.

1.7 Kommittén anser att man bör genomföra hälsokonsekvensbedömningar i samband med gemenskapens initiativ. I dessa bedömningar bör man undersöka hur hälsan i befolkningen påverkas av beslut, och inte endast utvärdera hur olika åtgärder påverkar sjukvårdens organisation och inriktning. De bör också granska hur EU-åtgärder påverkar grundläggande värderingar som ligger till grund för sjukvårdens organisation i de enskilda medlemsländerna. Det är viktigt att vara medveten om att konsekvenserna av samma gemenskapsinitiativ kan bli olika i olika medlemsstater.

1.8 Kommittén anser att det på konsumentområdet skall säkerställas att beslutsfattandet sker demokratiskt och öppet och med tydlig ansvarsfördelning. Det skall i synnerhet säkerställas att livsmedelsindustrin integrerar miljö- och folkhälso-perspektivet och strävar efter att förse alla med sunda, näringsrika livsmedel, oavsett socioekonomisk bakgrund.

1.9 Kommittén menar att denna koppling mellan hälso- och konsumentpolitiken inte får medföra att producenter direkt marknadsför sina livsmedel som sjukdomsförebyggande eller rekommenderade av läkare. Producenter får inte utnyttja fruktan för sjukdom i säljfrämjande syfte eller vilseleda konsu-

menter till att tro att enskilda livsmedel kan ersätta en sund och varierad kost. Det är därför viktigt att kunna styra utvecklingen mot bättre hälsa och sundare produkter och att kunna förebygga felaktig konsument-information inom ramen för den europeiska konsumentpolitiken.

1.10 ReK understryker att den rättsliga grunden för gemenskapens folkhälsopolitik är en helt annan än för konsumentskyddspolitiken. Enligt artikel 152 i EG-fördraget om folkhälsa skall gemenskapens insatser "komplettera den nationella politiken". Konsumentskyddspolitiken fastläggs emellertid i artikel 153 i EG-fördraget, är i huvudsak gemensam och syftar till att främja konsumenternas rättigheter och skydda deras intressen, i synnerhet när det gäller fullbordandet av inre marknaden. Att hänvisa till en gemensam rättslig grund för dessa två politikområden står således i motsättning till subsidiaritetsprincipen.

Konsumentlagstiftningen på EU-nivå får inte medföra specifika lagar eller bestämmelser på hälso- och sjukvårdsområdet som inkräktar på hälso- och sjukvårdsväsendets organisation och uppläggning i de enskilda medlemsstaterna. Att bedöma konsumentskyddspolitiken efter samma kriterier om komplementaritet och subsidiaritet som folkhälsopolitiken skulle emellertid kunna få negativa följder för EU:s egna befogenheter på konsumentskyddsområdet.

1.11 Regionkommittén anser därför att kommissionen i stället för att tala om en "strategi för hälsa och konsumentskydd" genomgående borde använda uttrycket "folkhälsa och konsumentskydd" i meddelandet, eftersom detta vore i överensstämmelse med de gemenskapsbefogenheter som läggs fast i artikel 152.

1.12 Kopplingen mellan hälso- och konsumentpolitik får inte medföra att hälso- och sjukvårdsväsendets patienter och marknadens konsumenter likställs, anser ReK. Marknaden för hälso- och sjukvårdstjänster skiljer sig på en rad viktiga punkter från den allmänna konsumentmarknaden. Detta framgår bland annat av osäkerheten kring hur stort behovet av hälso- och sjukvårdstjänster är, kring kostnadsförhållandena, de externa effekterna av användningen av hälso- och sjukvårdstjänster och informationsasymmetrin mellan tillhandahållare och konsument/patient. Samtidigt är det önskvärt att medborgarna garanteras lika tillgång till hälso- och sjukvårdstjänster – och lika möjligheter – oavsett socioekonomisk bakgrund. Medlemsstaterna måste ha kvar möjligheten att prioritera, agera och ingripa i den omfattning som krävs.

1.13 Hälso- och sjukvårdens och konsumentskyddets särdrag bör respekteras även i fortsättningen, trots att de förs samman i ett gemensamt program. Det kan ske genom att budgetmedel öronmärks för hälso- och sjukvårdsfrågor respektive konsumentpolitik. I kommissionens program beskrivs utförligt hur medlen skall fördelas mellan 2007 och 2013. Det bör i största möjliga utsträckning finnas en möjlighet att omprioritera i takt med att programmet utvecklas, eventuellt i samband med den planerade utvärderingen efter tre år. Detta är i överensstämmelse med programmets intention att arbeta med flexibla handlingsplaner.

1.14 Kommittén inser att det på vissa områden kan vara lämpligt att öka samordningen inom hälsosektorn mellan medlemsstaterna genom den öppna samordningsmetoden. Detta kan till exempel vara fallet när det gäller patienters rörlighet samt utbildning och rekrytering av sjukvårdspersonal.

1.15 Kommittén menar att förutsättningarna för god hälsa skapas i medborgarnas omedelbara närhet, hälso- och sjukvårdens organisation är bara en av många aktörer. I många av medlemsstaterna är det de regionala och lokala myndigheterna som bär ansvaret för hälso- och sjukvårdsväsendet och folkhälsan i lokalsamhället. Regionkommittén och de regionala och lokala myndigheter som har ansvaret för dessa områden måste därför garanteras inflytande över gemenskapens överordnade hälsostrategi. Särskild hänsyn bör tas till Regionkommitténs synpunkter beträffande beslut och initiativ som rör de lokala och regionala myndigheternas uppgifter och ansvarsområden inom hälso- och sjukvårdssektorn och ansvar för folkhälsan. De regionala och lokala myndigheterna förutsätts exempelvis medverka i och påverka genomförandet av initiativ för att utveckla hälsoindikatorer, benchmarking och folkhälsostrategier på områden som delaktighet och inflytande, psykisk hälsa, diet och näring samt alkohol.

1.16 Det civila samhället bör uppmanas till att delta i och bidra till utvecklingsarbetet. Medborgarna måste garanteras inflytande över gemenskapens hälsopolitik och konsumentpolitik. Det är viktigt att specialiserade nätverk på hälso- och konsumentområdet får stöd och gehör på gemenskapsnivå. Detta gäller exempelvis konsumentorganisationer, patientföreningar och övriga fackspecifika nätverk.

1.17 Kommittén betonar att kommissionen bör se till att medarbetarna i genomförandeorganet har den kompetens som krävs för att kunna tillämpa och genomföra kommissionens program. Det betyder inte bara kompetens inom konsument- respektive hälso- och sjukvårdsområdet utan även tvärfacklig kompetens.

1.18 För att man skall kunna hantera gemensamma och framtida utmaningar på hälso- och sjukvårdsområdet anser Regionkommittén att det är av största vikt att de nya medlemsstaterna ges särskild uppmärksamhet. Man bör medvetet prioritera stöd till de nya medlemsstaterna för utveckling av åtgärder på hälso- och sjukvårdsområdet och konsumentområdet i syfte att reducera skillnaderna och obalansen i EU så att man successivt kan närma sig den högsta nivån i EU. Det är exempelvis inte acceptabelt att den genomsnittliga livstiden (enligt Eurostats uppgifter) är betydligt lägre i de nya medlemsstaterna än i de gamla medlemsstaterna. För att man skall kunna hantera gemensamma och framtida utmaningar på hälso- och sjukvårdsområdet anser Regionkommittén att det är av största vikt att de nya medlemsstaterna ges särskild uppmärksamhet. Man bör medvetet prioritera stöd till de nya medlemsstaterna för utveckling av åtgärder på hälso- och sjukvårdsområdet och konsumentområdet i syfte att reducera skillnaderna och obalansen i EU så att man successivt kan närma sig den högsta nivån i EU. Det är exempelvis inte acceptabelt att den genomsnittliga medellivslängden (enligt Eurostats uppgifter) är betyd-

ligt lägre i de nya medlemsstaterna än i de gamla medlemsstaterna.

1.19 Vi noterar att kommissionens föreslagna program för Europeiska regionala utvecklingsfonden 2007–2013 anger att strukturfondsmedel kan utnyttjas för utveckling av folkhälsan. I detta sammanhang konstaterar ReK att strukturfondsmedel bara bör användas i inledningsfasen av folkhälsorelaterade projekt, inte till den egentliga fortsatta driften av sådana projekt.

1.20 För att man skall kunna hantera gemensamma framtida utmaningar på hälso- och sjukvårdsområdet och konsumentområdet är det också av största vikt att EU:s grannländer ges särskild uppmärksamhet. Man bör medvetet prioritera stöd till dessa länder för utveckling av åtgärder på hälso- och sjukvårdsområdet och konsumentområdet i syfte att reducera skillnaderna och obalansen i hela Europa och i gränsområdena.

1.21 Sammankopplingen av konsumentintressen och hälso- och sjukvård kan också ge upphov till större likhet inom medlemsstaterna, genom att socioekonomiska skillnader ofta medför skillnader inom hälso- och sjukvård och konsumentskydd. Olikheterna inom medlemsstaterna bör liksom olikheterna mellan medlemsstaterna ägnas särskild uppmärksamhet. En ökad fokusering på marginaliserade grupper, t.ex. låginkomsttagare, överviktiga personer och etniska minoriteter, är av stor betydelse för att man skall kunna uppnå huvudmålsättningen lika och universella möjligheter. Man måste också betona vikten av individens eget ansvar för sin hälsa. Det är önskvärt med en hälso- och sjukvårds- och konsumentpolitik som främjar sunda val för att bekämpa livsstilsrelaterade sjukdomar. Forskning visar att marginaliserade grupper oftare lider av ohälsa och livsstilsrelaterade sjukdomar. Genom att hjälpa marginaliserade grupper att göra sunda val kan socioekonomiska olikheter jämnas ut.

1.22 Den information som kommissionen skall sprida bör vara till nytta för mottagarna. Man bör utveckla metoder för hur upplysningskampanjerna kan anpassas till de önskade målgrupperna. Man föreslår därför interaktiv förmedling och upplysningskampanjer snarare än rena utskick av ett och samma informationsmaterial. I spridningen av information om hälsofrågor och konsumtion kan det vara särskilt betydelsefullt att fokusera insatsen på barn och ungdomar, för att därmed i ett tidigt skede kunna bryta dåliga konsumtionsvanor som kan leda till dålig hälsa på längre sikt. Här kan förskolan, skolan samt föreningslivet ha en viktig funktion.

1.23 Kommissionen bör i sin informationsverksamhet respektera de enskilda medlemsstaternas rätt att fastställa reglerna för rättigheter och skyldigheter med avseende på hälso- och sjukvårdsväsendets täckning inom ramarna för medlemsstaternas system för social trygghet samt de olika villkoren för olika tjänster och konsumenträttigheter.

1.24 Informationen skall finnas där den efterfrågas av medborgarna, och den skall följas upp med kompetent rådgivning och vägledning i de enskilda medlemsstaterna. Det är ett lokalt och regionalt ansvar att sprida information till marginaliserade grupper. Mer sårbara patientgrupper bör också få

möjlighet till upplysning i frågor rörande hälso- och sjukvård och konsumentskydd. Enhetligt informationsmaterial till samtliga EU-medborgare kommer bara att förvärra olikheterna mellan de olika socioekonomiska grupperna inom de enskilda medlemsstaterna. Undersökningar visar att de resursstarka befolkningsgrupperna reagerar mer följsamt på informationskampanjer än de resurssvaga. För att kampanjer skall lyckas är det viktigt att inkludera den regionala och lokala nivån i arbetet.

1.25 ReK uppmanar kommissionen att följa utvecklingen inom teknologi och kommunikation i sin datainsamling och vid planeringen av upplysningskampanjer. Utvecklingen inom teknologi och kommunikation går mycket snabbt. Man måste hålla sig ajour om man vill fortsätta synas.

1.26 Med anledning av att marknaden för livsmedel från jordbruket till stor del utgörs av import från tredje land, där hälso- och äkthetsgarantierna kanske inte är lika stränga som EU:s säkerhetskrav, påpekar ReK att konsumenterna måste få fullständig och tydlig information om produkternas spårbarhet så att de kan göra ett medvetet val.

1.27 Kommittén ställer sig positiv till att kommissionen koncentrerar sig på färre, större och synligare informationskampanjer. Detta gör det dessutom möjligt att arbeta mer kostnadseffektivt. Det är viktigt att man bedömer det gemensamma sekretariatet inte bara genom att se till mängden slutförda projekt utan även till kvaliteten och projektens slutliga effekt.

1.28 Regionkommittén anmodar kommissionen att stödja framväxten av nätverk för erfarenhetsutbyte och spridning av bästa praxis, något som utgör ett viktigt led i den öppna samordningsmetoden. Det är i detta sammanhang viktigt att involvera Regionkommittén och se till att de regionala och

lokala myndigheter som har ansvaret för hälso- och sjukvårdsväsendet får inflytande över gemenskapens överordnade hälso- och sjukvårdsstrategi.

1.29 Kommittén betonar att kommissionen bör hålla täta kontakter med forskningsvärlden för att bibehålla trovärdighet och opartiskhet i det egna informationsarbetet och den förebyggande verksamheten. Ett strukturerat och samordnat samarbete på EU-nivå i form av erfarenhets- och kunskapsutbyte samt forskning om utvecklingen på hälsoområdet kan ha ett betydande mervärde för medlemsstaterna, något som kommittén också lyft fram i sitt yttrande om det sjunde ramprogrammet för FoU

(CdR 155/2005 fin). Det bör ske i nära anknytning till det europeiska ramprogrammet för forskning. 1.30

Regionkommittén är av den uppfattningen att tillgången till tillförlitliga uppgifter och högkvalitativ information är av avgörande betydelse för medlemsstaternas möjligheter att fastställa välfungerande metoder och jämföra normer, och därmed även en grundförutsättning för att många av de initiativ som föreslås skall kunna genomföras på folkhälso- och konsumentområdet. Inrättandet av gemensamma databaser och indikatorer bör ske i samarbete med andra aktörer på området och samordnas med FN, OECD, Europarådet och WHO. Det är sedan medlemsstaternas sak att vidta åtgärder och ta nya initiativ på basis av de jämförbara uppgifter som arbetet lett till. 1.31

Det är positivt att det rör sig om en väsentlig budgetökning i förhållande till de båda befintliga programmens budgetar. Detta är en viktig signal om att folkhälso- och konsumentområdet är betydelsefullt med avseende på den enskilda EU-medborgarens livskvalitet och hela EU:s konkurrenskraft. 1.32

Regionkommittén noterar att förhandlingarna om de finansiella grundvalarna ännu inte har slutförts. Den slutgiltiga budgeten beror på de pågående förhandlingarna om EU:s budgetplan för 2007–2013. Regionkommittén ser gärna att området ges högre ekonomisk prioritet såsom föreslås i både programmet och strategin.

Bryssel den 16 februari 2006
Regionkommitténs ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Grönbok om effektivare energiutnyttjande eller hur man kan göra mer med mindre"

(2006/C 192/03)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

grönboken om effektivare energiutnyttjande (KOM(2005) 265 slutlig),

Europeiska kommissionens beslut av den 7 juni 2005 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i ärendet,

ordförandens beslut av den 16 november 2005 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta kommitténs yttrande,

Regionkommitténs yttrande av den 17 juni 2004 om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster" (KOM(2003) 739 slutlig – 2003/0300 – COD) – CdR 92/2004 fin ⁽¹⁾,

Regionkommitténs yttrande av den 20 november 2002 om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett flerårigt program för åtgärder på energiområdet: Intelligent energi för Europa (2003–2006)" (KOM(2002) 162 slutlig – 2002/0082 – COD) – CdR 187/2002 fin ⁽²⁾,

Regionkommitténs yttrande av den 15 november 2001 om "Grönbok från kommissionen – Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" (KOM(2000) 769 slutlig – CdR 38/2001 fin ⁽³⁾,

Regionkommitténs yttrande av den 15 november 2001 om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda" (KOM(2001) 226 slutlig – 2001/0098 COD) – CdR 202/2001 fin ⁽⁴⁾,

Regionkommitténs yttrande av den 13 december 2000 om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Handlingsplan för ökad energieffektivitet i Europeiska gemenskapen" (KOM(2000) 247 slutlig – CdR 270/2000 fin ⁽⁵⁾,

Det yttrande (CdR 216/2005 rév. 1) som antogs av utskottet för hållbar utveckling den 1 december 2005 (föredragande: **Bernd Vögerle**, vice ordförande i det österrikiska kommunförbundet, (AT–PSE)).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 63:e plenarsession den 15–16 februari 2006 (sammanträdet den 16 februari).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

1.1 Mot bakgrund av den pågående utvecklingen, som ger anledning att förmoda att den sammanlagda energianvändningen i Europa kommer att öka med upp till 10 % under de kommande 15 åren, ställer sig Regionkommittén positiv till Europeiska kommissionens grönbok och rent allmänt till initiativ för ett effektivare energiutnyttjande.

1.2 Regionkommittén betonar den mycket stora betydelsen av energieffektivitet, särskilt med tanke på den aktuella krisen på gasmarknaden. Europas energiförsörjning måste diversifieras för att minimera beroende av den typ som nu kan ses i Ukraina

eller Bulgarien. Med utgångspunkt i grönboken om energieffektivitet kan vi minska beroendet av olja och gas och upprätta en europeisk handlingsplan.

1.3 Regionkommittén ställer sig positiv till att åtgärder på alla genomförandenivåer (EU, nationellt, regionalt och lokalt) beaktas i förslaget, och manar till respekt för subsidiaritetsprincipen i samband med genomförandet.

1.4 Regionkommittén är medveten om att ett effektivt energiutnyttjande i stor utsträckning kan bidra till att alla de tre viktigaste målen för energipolitiken uppfylls: försörjningstrygghet, miljö- och klimatskydd samt konkurrenskraft.

1.5 Regionkommittén vill också framhålla att åtgärderna för ett effektivare energiutnyttjande har en viktig social aspekt. Det handlar bland annat om att skapa och trygga lokala och regionala arbetstillfällen och att skydda konsumenterna mot orimliga energikostnader.

⁽¹⁾ EUT C 318, 22.12.2004, s. 19.

⁽²⁾ EUT C 73, 26.3.2003, s. 41.

⁽³⁾ EGT C 107, 3.5.2002, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT C 107, 3.5.2002, s. 76.

⁽⁵⁾ EGT C 144, 16.5.2001, s. 17.

1.6 Enligt Regionkommittén får man inte gå alltför fort fram när man ålägger medlemsstaterna ytterligare föreskrifter om effektivt energiutnyttjande. Som nämns till och med i grönboken finns det redan i dag många EU-åtgärder för ett effektivare energiutnyttjande som trätt i kraft eller håller på att utarbetas, men som ännu inte fått tid att verka eller inte ens genomförts. Som exempel kan här nämnas: byggnadsdirektivet, kraftvärmedirektivet, direktivet om handel med utsläppsrätter och direktivet om effektiv slutanvändning av energi.

1.7 Regionkommittén önskar uppmärksamma att många medlemsstater och regioner redan har strategier och åtgärdsprogram med målsättningar och effekter liknande dem som efterlyses i grönboken. Som exempel kan här nämnas strategier för klimatskydd (sedan ratificeringen av Kyotoprotokollet), fördelningsplaner (i samband med handeln med utsläppsrätter) och minskade luftföroreningar (i samband med direktivet om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar). På medellång sikt bör man därför inte lägga tyngdpunkten på nya effektivitetsplaner utan på ett konsekvent genomförande av de planer som redan finns.

Erfarenheterna av att genomföra dessa planer har visat att det många gånger handlar om åtgärder där man visserligen kan besluta om ett genomförande på kort sikt men där effekterna inte blir synliga förrän på längre sikt.

1.8 Regionkommittén vill peka på de många initiativ för ett effektivare energiutnyttjande och förnybar energi som tagits på lokal och regional nivå. Det finns ett stort antal webbsidor där allmänheten kan få inblick i resultaten av dessa. Som exempel bör här nämnas den samling av bra exempel från hela Europa som finns på ManagEnergy's och Energie Cités hemsidor ⁽⁶⁾.

1.9 Regionkommittén är medveten om att ett effektivare energiutnyttjande endast kan uppnås om man tar ett litet steg i taget. Dessa små steg tas framför allt på lokal och regional nivå, där man tack vare närheten till medborgarna också kan bidra till ökad medvetenhet i frågan.

1.10 Regionkommittén vill peka på att det är svårt att kombinera EU:s mål för liberalisering av energimarknaderna (större konkurrens för att sänka priserna) med ett effektivt energiutnyttjande. Lägre priser främjar inte ett effektivt energiutnyttjande. Brister i investeringsklimatet leder dessutom till att en förnyelse av kraftverken dröjer.

1.11 Enligt Regionkommittén bör man föra en politik som tar hänsyn till efterfrågan på den avreglerade energimarknaden. Detta innebär att miljökostnaderna bör inkluderas i konsumentpriset och att lika tillgång till elnätet säkerställs. Strategier för att göra energiutnyttjandet mer effektivt har en central roll att spela på de områden där man måste skapa en motvikt till den nuvarande utbudsbaserade politiken.

⁽⁶⁾ <http://www.managenergy.net/gp.html>
<http://www.energie-cites.org/page.php?lang=en&dir=3&cat=3&sub=3>

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén anser att energieffektivitetsplanerna, om man beslutar att införa sådana, bör konstrueras som femårsplaner med högst två utvärderingar. Årliga planer och årliga utvärderingar ger inte några tillfredsställande resultat och är därför meningslösa (fråga 3).

2.2 Regionkommittén vill särskilt framhålla att man när man fastställer åtgärderna måste ta hänsyn till vilka åtgärder de enskilda medlemsstaterna redan vidtagit och till att medlemsstaterna inte har samma potential samt att varje åtgärd bör föregås av en kostnads-/nyttoanalys.

2.3 Regionkommittén motsätter sig att man fastställer absoluta mål för effektivitetsökningen. Man måste nämligen undvika att de medlemsstater som hittills inte varit särskilt sparsamma med energi får konkurrensfördelar. Medlemsstater som redan genomfört besparingar eller använder sig av mycket effektiv teknik har inte samma potential för ytterligare effektivitetsökningar, och skulle helt klart missgynnas om man införde absoluta mål.

2.4 Regionkommittén förespråkar i stället ett system med referenskriterier, där man för varje medlemsstat föreslår nationella energieffektivitetsmål som grundar sig på en analys av klimatförhållandena och tidigare åtgärder för ett effektivt energiutnyttjande. Dessa nationella målsättningar skulle fortsättningsvis kunna ligga till grund för europeiska normer, och på så sätt göra det möjligt att ta hänsyn till nationella förhållanden och tillgodoräkna tidigare åtgärder på ett mer rättvist sätt.

2.5 Enligt Regionkommittén bör mekanismen för handel med utsläppsrätter utformas på ett sådant sätt att kraftverk – efter en rimlig övergångsperiod – i fördelningsplanen endast tilldelas utsläppsrätter motsvarande den planerade mängden el och värme i ett värmedrivet gas- och ångkraftverk med kombinerad produktion av el och värme. Detta skulle framhäva målet att göra energiutnyttjandet mer effektivt vid elproduktion (fråga 13).

2.6 Regionkommittén föreslår en liknande beräkning av utsläppsrätterna för industrin. Industriärläggningar bör endast erhålla utsläppsrätter motsvarande den planerade produktionen i en anläggning som uppfyller de högsta normerna för ett effektivt energiutnyttjande. Denna åtgärd skulle innebära en förskjutning av kostnaderna enligt principen om att förorenaren skall betala, och dessutom medföra stora besparingar i fråga om energi och koldioxid (fråga 2).

2.7 Enligt Regionkommittén bör statligt stöd kunna ges till åtgärder för miljöinnovation och produktivitetsökning som gör energiutnyttjandet mer effektivt. Dessa stöd kan å ena sidan läggas upp som investeringsstöd, där stöd till innovativ energi-effektiv teknik undantas från anmälningsplikt. Å andra sidan skulle ett effektivt energiutnyttjande kunna användas som ett allmänt kriterium för stöd till miljöskyddsåtgärder, eftersom

dessa framför allt sätts in på lokal och regional nivå. Enligt Regionkommittén bör man framför allt införa gruppundantag för stöd till ett effektivare energiutnyttjande, eller åtminstone tillräckligt höga tröskelvärden för att minska den administrativa bördan och eventuella dröjsmål i samband med genomförandet av sådana projekt (fråga 5).

2.8 Regionkommittén anser att man bör beakta energieffektivitetskriterier vid offentlig upphandling på alla nivåer (EU, nationellt, regionalt, och lokalt). Eftersom dessa motsvarar 16 % av EU:s BNP, skulle ökad efterfrågan på effektiva maskiner, fordon och byggnader m.m. vara ett starkt incitament för industrin att utveckla sådana produkter eller göra dem billigare. När det gäller ekologiska upphandlingskriterier har medlemsstaterna skaffat sig stor erfarenhet.

2.9 Regionkommittén anser dock inte att offentliga myndigheter bör åläggas en sådan skyldighet vid offentlig upphandling, eftersom många regionala och lokala myndigheter måste klara sig med ytterst knappa budgetar. I stället bör man ge finansiellt svaga kommuner tillräcklig information om fördelarna med att ta hänsyn till energieffektivitet vid tilldelning av kontrakt, så att de själva kan välja mellan principerna om billigaste respektive bästa anbudsgivare (fråga 6).

2.10 Regionkommittén ställer sig positiv till program för finansiering av energieffektivitetsprojekt. På regional och lokal nivå skulle detta dock innebära att budgetmedel och stöd bara kan beviljas på frivillig grund och med hänsyn till den rådande budgetsituationen (frågorna 7 och 22).

2.11 Regionkommittén uppmanar kommissionen att ta hänsyn till energieffektivitetskriterier inom all politik där EU har behörighet. Framför allt när det gäller strukturfonderna och Sammanhållningsfonden, landsbygdsutveckling och forskningsstöd skulle kommissionen kunna fastställa energieffektivitet som ett bindande kriterium vid urval av projekt. Detta kan också ses som ett indirekt incitament på lokal och regional nivå (fråga 12).

2.12 Regionkommittén motsätter sig en utvidgning och en skärpning av EU:s byggnadsdirektiv, innan man utrett effekterna av genomförandet av direktivet i dess nuvarande version. Före en utvidgning måste man sätta av tillräckligt med tid för en utvärdering av det nuvarande byggnadsdirektivet (fråga 8).

2.13 Regionkommittén anser att omfattande informationsverksamhet bör bedrivas på alla nivåer. Kampanjerna bör ha nationell, regional eller lokal anknytning och framför allt behandla frågor där målgruppen faktiskt har alternativa handlingsmöjligheter i praktiken. Det vore i detta fall önskvärt med ett samarbete mellan Europeiska kommissionen eller dess representationer i medlemsstaterna och den regionala och lokala nivån (fråga 12).

2.14 Regionkommittén pekar på behovet av information och utbildning som inte bör begränsas till yrkesverksamma

inom energisektorn, utan framför allt utvidgas till att omfatta sådana som arbetar utanför energiområdet, exempelvis arkitekter, byggföretag, byggherrar, planeringsansvariga och infrastrukturförvaltare.

2.15 Regionkommittén ställer sig helt klart positiv till en ökad användning av kraftvärmeanläggningar. Förutom ett fullgott genomförande av kraftvärmedirektivet är det absolut nödvändigt att utveckla värmemarknaden snabbare än hittills (fråga 13).

2.16 Regionkommittén ställer sig positiv till en sanering av äldre – ineffektiva – fjärrvärmesystem som ett mycket viktigt bidrag till ett effektivare energiutnyttjande och uppmanar medlemsstaterna att använda medel från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden för detta ändamål.

2.17 Regionkommittén instämmer i Europaparlamentets uppmaning till kommissionen att man bör föreslå ett regelverk för en effektiv marknad för värme och kyla. På lokal nivå är ett effektivt utnyttjande av den värmeenergi som används lika viktigt som vettiga lösningar för kylning. Luftkonditioneringssystemen har på senare år medfört en enorm ökning av elförbrukningen under den varma årstiden. Eftersom marknaden för värme och kyla genom byggnadsbestämmelserna faller inom de lokala myndigheternas ansvarsområde, verkar det även här vara viktigt med en särskild informationspolitik och rådgivning. Lokala beslut bör påverkas i riktning mot ett effektivare energiutnyttjande. För innovativa exempel inom fjärrvärme och fjärrkyla – se ovan nämnda samlingar av bästa praxis på Internet.

2.18 Regionkommittén stöder den tanke på att påskynda och främja lokal produktion som nämns i grönboken, men vill peka på att förhållandet mellan kraftverkskapacitet och lokal förbrukning måste studeras närmare. Även här bör man satsa på kombinerad produktion av el och värme som en särskilt effektiv produktionsform. Ett effektivt energiutnyttjande kan framför allt tryggas när den värme som produceras används lokalt.

2.19 Regionkommittén betonar att man även vid utnyttjande av förnybara energikällor måste se till energieffektiviteten och eftersträva skonsammast möjliga resursanvändning. När man uppför nya anläggningar bör man på samtliga områden först optimera förbrukningen och först därefter anpassa försörjningssystemet till den optimerade förbrukningen. I samband med detta bör man i vilket fall som helst ta hänsyn till och – beroende på det nationella rättsläget – tillsammans med behöriga lokala och regionala myndigheter – studera följande faktorer: ort, typ av teknik som används, storlek på anläggningarna och utnyttjandegrad.

2.20 Regionkommittén motsätter sig ett system med vita certifikat (för energieffektivitet), där leverantörerna tvingas genomföra besparingar hos slutkunderna. Vi fruktar att kostnaderna ur nationalekonomisk synvinkel är högre för att införa

och driva ytterligare ett handelssystem än de besparingar som uppnås. Om man bortser från den stora administrativa bördan verkar det också vara ännu svårare att uppnå en rättvis fördelning än vid handeln med utsläppsrätter (fråga 15).

2.21 Regionkommittén efterlyser ytterligare investeringar i en utbyggnad av kollektivtrafik och järnvägsinfrastruktur. På sikt kan en minskning av biltrafiken endast förväntas om det finns vettiga alternativ till privattrafiken (med bil). Regionkommittén ställer sig mot denna bakgrund positiv till att Europeiska kommissionen i sitt förslag till förordning om kollektivtrafik på järnväg och väg erkänner kommunernas och regionernas rätt till självbestämmande när det handlar om att tillhandahålla denna allmännyttiga tjänst, och därigenom även de lokala och regionala myndigheternas betydelse för kollektivtrafiken.

2.22 Regionkommittén uppmanar kommissionen att också se till att industrin gör sin plikt och att genom olika åtgärder verka för en sänkning av slutanvändarpriserna på energieffektiv utrustning och teknik för förnybara energiformer. Regionkommittén instämmer i Europaparlamentets uppfattning att man inom viss teknik på senare år lyckats uppnå imponerande kostnadsänkningar, men att kostnaderna behöver sänkas ytterligare, så att åtgärder för en effektivare energianvändning blir mer attraktiva för den stora allmänheten.

2.23 Regionkommittén anser det vara EU:s skyldighet att med tanke på den relativt höga miljöstandarden i Europa förhandla sig till tullrelaterade fördelar eller andra fördelar för energieffektiva produkter i WTO.

Bryssel den 16 februari 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om Meddelande från kommissionen till rådet om Europeiska unionens ungdomspolitik Ta tillvara ungdomarnas intressen i Europa – genomförande av Europeiska ungdomspakten och främjande av ett aktivt medborgarskap

(2006/C 192/04)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

meddelande från kommissionen till rådet om Europeiska unionens ungdomspolitik: *Ta tillvara ungdomarnas intressen i Europa – genomförande av Europeiska ungdomspakten och främjande av ett aktivt medborgarskap* (KOM(2005) 206 slutlig),

kommissionens beslut av den 30 maj 2005 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende, i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget,

ordförandens beslut av den 25 juli 2005 att ge utskottet för kultur och utbildning i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

"Europeisk pakt för ungdomsfrågor" (ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Bryssel den 22–23 mars 2005) 7619/05 bilaga 1,

kommitténs yttrande om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av programmet 'Aktiv ungdom' för perioden 2007–2013" ⁽¹⁾ (CdR 270/2004 fin) ⁽²⁾,

kommitténs övergripande yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av vitboken *Nya insatser för Europas ungdom. Förslag till gemensamma mål för volontärarbete bland ungdomar efter*

⁽¹⁾ KOM(2004) 471 slutlig.

⁽²⁾ EUT C 71, 22.3.2005, s. 34.

rådets resolution av den 27 juni 2002 om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet" ⁽³⁾ (CdR 192/2004 fin) ⁽⁴⁾,

kommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen till rådet: Uppföljning av vitboken 'Nya insatser för Europas ungdom' – Förslag till gemensamma mål för delaktighet och information för ungdomar efter rådets resolution av den 27 juni 2002 om ramar för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet" ⁽⁵⁾ (CdR 309/2003 fin) ⁽⁶⁾,

kommitténs yttrande om "Utkast till Europaparlamentets och rådets beslut om en enhetlig ram för tydlighet i kvalifikationer och meriter (Europass)" ⁽⁷⁾ (CdR 307/2003 fin) ⁽⁸⁾,

det utkast till yttrande (CdR 253/2005 rév. 2) som antogs den 7 december 2005 av utskottet för kultur och utbildning (föredragande: **Roberto Pella, kommunfullmäktigeledamot i Cossato (IT-PPE)**).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 63:e plenarsession den 15–16 februari 2006 (sammanträdet den 16 februari):

1. Inledning

Kommitténs ståndpunkt

1.1 Regionkommittén har tagit del av meddelandet om den europeiska ungdomspolitikerna för genomförande av "Den europeiska ungdomspakten". ReK värdesätter meddelandets breda och övergripande infallsvinkel, som berör många av gemenskapspolitikens åtgärdsområden.

1.2 ReK välkomnar den uppföljning som meddelandet utgör av kommissionens vitbok "Nya insatser för Europas ungdom", rådets resolution av den 27 juni 2002 och de integrerade riktlinjer för tillväxt och sysselsättning som kommissionen antog den 12 april 2005.

1.3 Kommittén välkomnar och stöder viljan att stärka ungdomspolitikerna på samtliga åtgärdsområden, eftersom satsningar på ungdomen är absolut nödvändiga för EU:s framtid.

1.4 Regionkommittén understryker behovet av att samtliga beslutsnivåer på såväl unionsnivå som på nationell, regional och lokal nivå aktivt verkar för att ungdomars medborgarskap reellt tillvaratas i varjehanda politiskt sammanhang i det europeiska samhället. Det är av särskild betydelse att åtgärder för att höja livs- och arbetskvalitet och förbättra sociala och familjemässiga förhållanden kommer till stånd, i syfte att ge förutsättningar för ett aktivt medborgarskap bland unga. Ungdomarnas engagemang är en grundförutsättning för EU-institutionernas långsiktiga integration och legitimitet i den europeiska befolkningen.

1.5 ReK framhåller att en verklig medverkan från ungdomarnas sida endast kan säkerställas om lokala och regionala myndigheter, ungdomsorganisationer och samtliga parter på arbetsmarknaden, som på olika sätt har kontakt med ungdomar, engageras i de åtgärder som EU ämnar genomföra. Framgången med de initiativ som kommissionen skisserar är till stor del avhängig av om denna samrådsprocess genomförs på ett lyckosamt sätt.

⁽³⁾ KOM(2004) 337 slutlig och KOM(2004) 336 slutlig.

⁽⁴⁾ EUT C 43, 18.2.2005, s. 42.

⁽⁵⁾ EGT C 22, 24.1.2001, s. 7 och KOM(2003) 184 slutlig.

⁽⁶⁾ EUT C 121, 30.4.2004, s.10.

⁽⁷⁾ KOM(2003) 796 slutlig.

⁽⁸⁾ EUT C 121, 30.4.2004, s. 10.

2. Genomföra den öppna samordningsmetoden

2.1 Regionkommittén hoppas att tillämpningen av den öppna samordningsmetoden i tillräcklig grad lyfter fram de lokala och regionala myndigheternas roll med respekt för deras kompetens.

2.2 Regionkommittén anser att den öppna samordningsmetodens mål vad gäller ungdomspolitikerna bör vara: a) att uppmuntra ungdomar att delta i det lokala samhällslivet, så att de i högre grad knyts till den politik som berör dem, b) att i gemenskapspolitikerna och den nationella politikerna ta större hänsyn till ungdomarnas specifika behov. Om dessa mål skall kunna uppnås kan man inte bortse från den betydelse, kompetens och kunskap som de lokala och regionala myndigheterna har, framför allt på de områden som ingår i den strategi som beskrivs i meddelandet.

2.3 Kommittén önskar således att medlemsstaterna skall se till att de lokala och regionala myndigheterna får medverka på nationell nivå i utformningen, genomförandet och uppföljningen av ungdomspolitikerna och att rådet säkerställer deras medverkan på EU-nivå.

3. Åtgärder för ökad sysselsättning och social integration

3.1 ReK värdesätter kommissionens förhållningssätt till politiken för ungdomars sysselsättning och sociala integration – ungdomarna är ju särskilt utsatta när det gäller arbetslöshet, otrygghet i arbetet och låga löner. Det är särskilt viktigt att på detta område till fullo genomföra Lissabonstrategin, som syftar till att öka antalet arbetstillfällen och höja kvaliteten i arbetet.

3.2 ReK uppmanar kommissionen att sätta upp kvantitativa mål när det gäller att bekämpa ungdomsarbetslösheten (för närvarande 18 % på EU-nivå).

Medan det är medlemsstaterna som har behörighet att genomföra denna politik, är det i samtliga länder de lokala myndigheterna som i egenskap av politiska och administrativa enheter skall genomföra, utveckla och integrera sysselsättningspolitiken, socialpolitiken, integrationspolitiken, antidiskrimineringspolitiken och politiken för att bekämpa social utslagning.

3.3 När man utformar åtgärder för att på ett "proaktivt" sätt omdefiniera och omstrukturera välfärdssystemen med syfte att öka ungdomars möjligheter att delta i arbetslivet och i samhället i stort, måste man skaffa sig ett radikalt nytt sätt att betrakta de frågor som rör integration/utslagning så att man får en övergripande insikt i ungdomarnas sociala villkor. Sysselsättningsdimensionen hör intimt samman med de förutsättningar som berättigar till en social position, som god hälsa, grundutbildning och en omgivning som uppmuntrar till och främjar initiativ.

3.4 I de europeiska sysselsättningsstrategierna och konkurrenskraftsfrämjande insatserna är de nationella och europeiska handlingsprogrammen och strukturfonderna inriktade på målen om sysselsättningstillväxt, lika möjligheter och social sammanhållning. Arbetstagarnas och företagens ökade förmåga att anpassa sig till ekonomisk omvandling och arbetstagarnas ökade anställbarhet erbjuder ungdomarna ett försöksområde för integrerade politiska åtgärder som genomförs, förverkligas och kompletteras varandra framför allt på lokal nivå.

3.5 Regionkommittén uppmanar kommissionen att enas om att stödja åtgärder som främjar utveckling av kunskap, kompetens och alla tänkbara instrument som tjänar till att stärka och dra nytta av det arbete som de lokala och regionala förvaltningarna utför, särskilt med avseende på följande:

- Utbyte av uppgifter, information, bästa praxis (bland annat med hjälp av permanenta gränsöverskridande nätverk som bedriver ett effektivt och kontrollerbart arbete).
- Gemensamma och jämförbara utbildningsinsatser för nyckelaktörer inom den lokala och regionala ungdomspolitikerna.

3.6 Dessa insatser för att effektivisera de regionala och lokala myndigheternas arbete bör sättas in på följande områden:

- System för att koppla samman utbud och efterfrågan.
- Metoder för inslussning på arbetsmarknaden.
- Sysselsättningsåtgärder för social integration.
- Informations- och kommunikationsinsatser som är kopplade till arbetsmarknadens institutionella struktur och utvecklingen inom olika yrken.
- Kopplingen mellan utbildningssystemen och näringslivet/företagsvärlden.
- Ekonomiska mekanismer för social integration.

3.7 Strategin för social integration kan förbättra ungdomarnas situation (framför allt de mest sårbara) om det på gemenskapsnivå och i medlemsstaterna skapas en verklig samverkan mellan de olika politikområden som regionala och lokala myndigheter har ett direkt ansvar för att genomföra. Ett aktivt och direkt engagemang från de lokala och regionala myndigheternas sida kommer därför att gagna alla slags strategier för social integration och programmet för ömsesidigt lärande på sysselsättningsområdet.

3.8 Samverkan och samarbete mellan olika institutionella nivåer kan i detta sammanhang inriktas på ungdomarnas svårigheter att komma in på arbetsmarknaden, vilket inte bara yttrar sig i antalet arbetslösa utan också i antalet sysslösa ungdomar, som varken studerar eller arbetar och inte heller söker arbete, vilket är särskilt allvarligt om man beaktar att många ungdomar också hoppar av den obligatoriska skolan före 18 års ålder.

3.9 Regionkommittén uppmanar kommissionen att verka för att det i nationella reformprogram ingår åtgärder för att säkerställa ett lämpligt finansiellt och organisatoriskt stöd till projekt för att främja ungdomars företagande.

4. Utbildning

4.1 ReK understryker att den europeiska ungdomspakten inte får leda till en EU-harmonisering av utbildningsprogrammets innehåll eller av utbildningssystemens organisation, som är medlemsstaternas och i vissa fall lokala och regionala myndigheters exklusiva behörighetsområde. I EG-fördraget begränsas gemenskapens behörighet till utvecklingen av "utbildningens europeiska dimension" och "informations- och erfarenhetsutbyte i frågor som är gemensamma för medlemsstaternas utbildningssystem".

4.2 Regionkommittén hoppas på ett ökat och förbättrat utbyte av de välfungerande metoder (liksom av de verktyg och förfaranden som tillämpas) som de enskilda medlemsstaterna har tagit fram för att säkerställa ett aktivt och verkningsfullt deltagande av de regionala och lokala myndigheterna i processen för anpassning av kvalifikationssystemen och kvalifikationsramarna.

4.3 Varje initiativ som syftar till att definiera en europeisk kvalifikationsram som skall kopplas till och stödjas av arrangemangen för överföring av akademiska poäng och för kvalitets-säkring, principerna för identifiering och validering av icke-formellt och informellt lärande och till Europass (en enhetlig gemenskapsram för tydlighet i kvalifikationer och meriter) måste bygga på bidrag från regionala och lokala myndigheter även under uppföljningen och utvärderingen av dessa initiativ.

4.4 Detta bör naturligtvis också gälla under försöksperioden med "Ungdomspasset" – som ingår i Europass – ett initiativ från kommissionen som planeras till 2006. I detta sammanhang bör lämpliga ekonomiska medel och förfaranden förberedas.

4.5 Samma förfarande bör användas när det gäller kommissionens förslag att medlemsstaterna skall bli öppnare och ge mer information i fråga om möjligheterna till sysselsättning och utbildning för att underlätta rörlighet, vilket är en del av arbetsförmedlingarnas modernisering, och att medlemsstaterna skall stärka de egna strategierna för att undanröja hinder för rörlighet. I detta sammanhang kommer utvärdering och

genomförande av initiativ som Europeisk volontärtjänst, informationsportalerna EURES (portal för rörlighet i arbetslivet) och PLOTEUS (portal för utbildning i Europa) att ta större hänsyn till de ungas behov i den mån de tar med lokala myndigheters bedömningar och erbjudanden.

4.6 Behovet av samordnade nationella utbildningssystem för att främja medborgarnas fulla rörlighet och utvecklingen av lokala system kan tillgodoses genom ett ökat utbyte av information och bästa praxis. I synnerhet kan EU-stöd till gränsöverskridande samarbete komplettera medlemsstaternas ansträngningar att skapa jämförbara valideringsramar för informell och icke-formell utbildning.

4.7 Ett nära samarbete mellan EU och lokala och regionala myndigheter bör understödja universitetens roll som centrum för kunskapsutbyte och kulturutbyte för unga européer. Detta kan även lyckas om universiteten blir mer förankrade lokalt och om de mer genomgående och systematiskt tar till sig partnerskapets principer, metoder och stil.

5. Rörlighet

5.1 Regionkommittén uppskattar att kommissionens dokument är helt i linje med EU:s politik om fri rörlighet för arbetstagare och rörlighet för studerande, lärare och personer som genomgår yrkesinriktad utbildning, särskilt ungdomar.

5.2 ReK ställer sig därför förbehållslöst bakom kommissionens föresats att främja ungdomars rörlighet i Europa både när det gäller att studera och arbeta.

5.3 I syfte att främja ökade kunskaper om EU och hur EU fungerar, liksom att få ungdomar delaktiga i politiken, uppmanar ReK EU:s institutioner att införa ett program enligt FN-modellen som riktar sig till ungdomar och där gymnasieelever och universitetsstudenter skulle få delta i en verklighetstrogen simulering av EU-institutionernas arbete som t.ex. Europaparlamentets plenarsession eller rådets möten.

5.4 Ungdomars rörlighet sträcker sig inte längre enbart till EU utan också alltmer till länder utanför EU. ReK hoppas att få se ett närmare samarbete mellan kommissionen, medlemsstaterna och lokala och regionala myndigheter för att främja ungdomars deltagande när det gäller volontärarbete och internationell solidaritet. Man bör särskilt uppmärksamma gränsöverskridande rörlighet. Europas befolkning är i dag sammansatt av stora minoriteter härstammande från direkta närområden vars rörlighet bör främjas och kontaktytor tillvaratas. I detta hänseende kan nätverk av olika medlemsstaters icke-statliga organisationer som arbetar inom samma område utgöra en försöksverksamhet för stödåtgärder från lokala och nationella myndigheter och EU, vilket kan skapa samordningsvinster.

5.5 För att yngre arbetstagare skall kunna bli verkligt rörliga inom EU uppmanar ReK kommissionen och medlemsstaterna

att uppmuntra till större betoning på språkstudier inom de nationella programmen.

6. Möjlighet att förena yrkesliv med privatliv

6.1 Regionkommittén betonar att medlemsstaterna själva ansvarar för utformningen av åtgärder och metoder i syfte att förena yrkesliv med privatliv och familjeliv.

6.2 Även i detta fall kan kommissionen rikta in sig på att stärka och utöka möjligheterna till utbyte och integrering av den information, kunskap och erfarenhet som lokala och regionala myndigheter besitter inom såväl de områden som kommissionen anger som när det gäller att främja lika möjligheter för generationerna.

7. Deltagande och åtgärder för att främja ungdomars aktiva medborgarskap

7.1 Kommissionen bör när det gäller ungdomspolitikens beslutsamt vidta så verkningsfulla åtgärder som möjligt för dialog och samråd med ungdomar om program och initiativ som kommissionen utformat, där också nya förfaranden kan prövas.

7.2 I detta sammanhang måste kommunerna eller regionerna, beroende på den territoriella strukturen i landet i fråga, dvs. de myndigheter som befinner sig geografiskt närmast och är första kontaktytan för ungdomar när det gäller integration i det politiska, civila och ekonomiska livet, kunna spela sin roll fullt ut och på ett effektivt sätt. Samråd med lokala myndigheter bör åtföljas av åtgärder som syftar till följande:

- Utöka erfarenhetsutbytet mellan beslutsfattare och verkställare av ungdomspolitik på lokal nivå, också för att främja ömsesidigt kunskapsutbyte.
- Stimulera till inrättandet av fasta nätverk och stödja utbytet och spridningen av bästa praxis och ömsesidig hjälp till att modernisera strategier, metoder och sätt att främja ungdomars deltagande.
- Gränsöverskridande dialog bidrar till att stärka och stabilisera erfarenheter och minskar riskerna för att de skall försvinna i förtid.

Skapa kanaler och instrument för deltagande som gör det möjligt att förverkliga initiativ från ungdomar, så att dessa kan delta i projekt och åtgärder som de själva står bakom.

7.3 Medlemsstaterna bör driva kampanjer som syftar till delaktighet och utövande av medborgarskap samt i läroplanerna lyfta fram kunskaperna om vilka skyldigheter den enskilde individen har i ett demokratiskt samhälle, särskilt på lokalplanet. I detta sammanhang utgör skolan och andra läroanstalter på högstadies- och gymnasienivå ett viktigt gemensamt forum för ungdomars delaktighet och demokratiska fostran.

7.4 Man bör främja utbyte av god praxis om ungas deltagande i lokalförvaltningen och initiativ som syftar till rörlighet och ökad kunskap om olika former av lokalförvaltning och därmed ett mer medvetet deltagande i det politiska livet.

7.5 Kommittén uppmanar de regionala och lokala myndigheterna att inleda försök med forum av typen ungdomsråd, som inte bara skall betraktas som en möjlighet till medverkan och dialog med ungdomar, utan även som verkliga instrument för aktivt medborgarskap.

7.6 För att stödja lokalt deltagande och aktivt medborgarskap bör kommissionen dock genom en gränsöverskridande dialog främja ett gemensamt utarbetande av exakta kriterier och detaljer kring målet större deltagande, dvs. tillvägagångssätt, omfattning och målgrupp.

7.7 För att undvika och minimera riskerna att enbart de stora nationella organisationerna blir delaktiga i samrådet med ungdomar är det nödvändigt att aktivt involvera de nätverk av ungdomsorganisationer som arbetar på lokal nivå. Därför vore det bra med ett direktdeltagande av de kommuner som inom sitt område har utarbetat modeller för program och förvaltning av ungdomspolitik som omfattar samrådsförfaranden.

7.8 ReK hoppas att kommissionen vid genomförandet av de aviserade initiativen, som t.ex. kampanjen "För mångfald – Mot diskriminering", det europeiska initiativet för barns och ungdomars hälsa, offentligt samråd om ungdomsidrott i syfte att betona den viktiga fostrande och sociala roll som idrotten spelar för ungdomarna, inte underskattar de lokala och regionala myndigheternas avgörande roll för att samla, informera, medvetandegöra, motivera och aktivera grupper och enskilda.

7.9 Regionkommittén stöder att en stor del av ansvaret för ungdomspolitik placeras i Europas kommuner och regioner. Det är därför avgörande att de lokala och regionala myndigheterna tar en viss del av ansvaret för ungdomars utbildning, arbete och fritid.

8. Stödprogram för ungdomspolitik

8.1 Kommissionen och gemenskapsinstitutionerna kan spela en grundläggande roll när det gäller att skapa operativa förutsättningar och instrument som gör det möjligt för medlemsstaterna att tillvarata sina rättigheter. De många dimensionerna, den övergripande karaktären och de många faktorer som styr problematiken kring ungdomars villkor kräver att de olika institutionella nivåerna har en detaljerad kunskap om de olika företeelser och processer som faller under deras ansvarsområde och befogenheter.

8.2 Av dessa skäl önskar kommittén att initiativ inleds som gör det möjligt att utveckla ett samordnat system med observatorier för ungdomars villkor som, genom att dra nytta av erfarenheterna från andra flerdimensionella och övergripande områden, gör det möjligt att

— undvika flera olika informationssystem och -plattformar,

— integrera och samköra alla databanker som redan finns på europeisk nivå för att kunna ta fram och sammanlänka uppgifter som rör ungdomar,

— i ett europeiskt nät dra nytta av och integrera de bästa metoderna från "observatorier för ungdomars villkor" i hela Europa, understödda av de regionala och lokala myndigheterna,

— främja lokala observatoriernas specialisering och därmed minska risken för överlappning.

8.3 Kommittén önskar stöd till spridningen av en europeisk kultur för ungdomspolitik genom specifika program och medvetandehöjande åtgärder, spridning och utbyte av goda metoder och utbildning av lokala aktörer i ungdomspolitik. På så vis skulle ett europeiskt område inrättas där beslutsfattarna skulle kunna utbyta erfarenheter om genomförandet av ungdomspolitik. Kommittén vill i detta sammanhang gärna samarbeta med kommissionen för att lansera en upplysningskampanj om Europeiska ungdomspakten.

8.4 Det har stor betydelse för effektiviteten i den politik som förs på ungdomsområdet att man inleder utvärderingsprocesser avseende konsekvenserna och resultaten av politiken. Med tanke på att det inte finns några stabila och erkända "modeller" för ungdomspolitik skulle utvärderingen göra det möjligt att dra nytta av erfarenheter, skapa kunskap och producera begripliga och reproducerbara modeller. I synnerhet de regionala och lokala myndigheterna bör få en uppgift i utvärderingsprocessen.

8.5 I utvecklingen, organisationen och genomförandet av varje enskilt program eller åtgärd bör man stärka de regionala och lokala myndigheternas styrande roll i ungdomspolitik, och den vertikala subsidiaritetsprincipen bör integreras med den övergripande, vilket är särskilt viktigt på lokal nivå. I genomförandet av varje enskilt program eller åtgärd som berör ungdomen bör man därför främja och dra nytta av erfarenheterna av effektiva, balanserade och representativa partnerskap.

8.6 ReK framhåller att ungdomsdimensionen bör integreras i EU:s viktigaste politikområden. Även för åtgärder på kulturområdet, där mervärdet av ungdomsdimensionens integrering tidigare delvis beaktades, bör man ta tillräcklig hänsyn till behovet av att tilldela medel och utrymme åt initiativ som genomförs av och riktas mot ungdomar. Dessutom bör man understryka vikten av social rättvisa och lika möjligheter mellan generationerna, också med tanke på risken för social utslagning bland unga.

8.7 Kommittén anser att de lokala och regionala myndigheternas centrala roll i genomförandet och utvärderingen av ungdomsprogrammet och programmet för en europeisk civil samhällstjänst skall erkännas. Dessa rekommendationer gäller även programmet Ungdom 2007–2013. Endast på detta sätt kan man säkra den lokala och regionala förankringen, projektens genomslag på lokal nivå och en effektiv integration i den lokala politiken.

8.8 Kommittén anser att man, utöver de åtgärder som ingår i Europeiska ungdomspakten, måste beakta andra åtgärder som gynnar ungdomar och som (om också indirekt) kan bidra till att uppnå paktens mål. Särskilt betydelsefulla i detta sammanhang är bostadsproblemet (som berör politiken för sysselsättning, rörlighet och möjligheterna att förena familj och arbetsliv) och andra områden som rör familjens välfärd och politiken för tillgång till krediter. Det finns skäl att uppmana medlemsstaterna till större insatser för utvecklingen av effektiva reformer inom dessa områden.

8.9 Kommittén uppmanar dessutom kommissionen att främja möjligheterna att i nationella reformprogram i samband med Lissabonstrategin införa åtgärder för att

- stärka åtgärderna för att motverka den ökade risken för social utestängning bland ungdomar, i synnerhet genom att på alla nivåer främja initiativ som förbättrar alla ungdomars tillgång till alla rättigheter (sociala, politiska och medborgerliga) och det fulla utövandet av dessa rättigheter,
- främja ungdomspolitiken i de nationella reformprogrammen och prioritera genomförandet av den,
- hjälpa förtjänta ungdomar i ekonomiskt svåra förhållanden att uppnå de högsta utbildningsnivåerna och att motverka avhopp från utbildningen,
- skapa ett lämpligt socialt skyddsnet för ungdomar,
- främja ungdomars konst och kreativitet och stödja företagandet inom dessa sektorer,
- skapa särskilda stödformer för deltagande i det sociala och politiska livet för ungdomar i allmänhet och för unga låginkomsttagare i synnerhet, unga arbetslösa, unga handikappade, unga kvinnor och unga invandrare,

Bryssel den 16 februari 2006

- stödja ungdomar i missgynnade landsbygdsområden i fråga om kulturell, social och arbetsmarknads-mässig integration,
- stimulera volontärarbete bland unga.

9. Finansiella resurser

9.1 ReK påpekar att kommissionen med tanke på de komplicerade problem man står inför är alltför vag när det gäller vilka budgetmedel som krävs för att genomföra ungdomsinsatserna.

9.2 Kommittén rekommenderar därför att man i skedet efter utformningen av EU-direktiv systematiskt avsätter särskilda EU-medel. Det finns ett verkligt behov av dessa ambitiösa ungdomsprojekt och de kräver finansiella medel som medlemsstaterna ofta inte själva kan uppbringa. Kommittén uppmanar slutligen kommissionen att planera för en höjning av gemenskapens anslag till ungdomsområdet.

9.3 Kommittén rekommenderar också att den administrativa förenklingen fortsätter och förstärks för att underlätta tillgången till program och åtgärder, inte bara för de regionala och lokala myndigheterna utan framför allt för ungdomarna själva och deras företrädare. På så vis kan man optimera kostnaderna, förenkla förfarandena och förkorta den tid som krävs för genomförandet.

9.4 Kommittén hoppas att tillräckliga ekonomiska resurser tilldelas lämpliga program i enlighet med kommissionens meddelande. Utöver de särskilda programmen (Ungdom och Europeisk volontärtjänst) kunde en del av finansieringen avsättas till andra EU-program med särskilda åtgärder riktade mot ungdom.

Regionkommitténs

ordförande

Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén "i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning"

(2006/C 192/05)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: "i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning" (KOM(2005) 229 slutlig),

Europeiska kommissionens beslut av den 1 juni 2005 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende,

presidiets beslut av den 12 april 2005 att ge utskottet för kultur och utbildning i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Lissabonstrategins mål att göra Europa till "världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbase-
rade ekonomi [senast 2010], med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstill-
fällena och en högre grad av social sammanhållning",

den uppmaning som Europeiska rådet i Bryssel den 22–23 mars 2005 riktade till medlemsstaterna att omedelbart ge ny stimulans åt Lissabonstrategin, med inriktning på tillväxt och sysselsättning ⁽¹⁾,

slutsatserna från Europeiska rådet i Bryssel den 22–23 mars 2005, enligt vilka "det är nödvändigt att utveckla ett informationssamhälle som omfattar alla, på grundval av allmänt utnyttjande av informations- och kommunikationsteknik inom de offentliga organen, de små och medelstora företagen och hushållen. I detta syfte kommer i2010-initiativet att lägga tonvikten på forskning och innovation på IKT-området, utveckling av innehållsindustrin, nät- och informationssäkerhet samt konvergens och driftskompatibilitet i syfte att skapa ett informationsområde utan gränser" ⁽²⁾,

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande "Uppdatering av handlingsplanen eEurope 2005" (CdR 193/2004 fin) ⁽³⁾,

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande "Höghastighetsförbindelser i Europa: nationella bredbandsstrategier" (CdR 257/2004 fin) ⁽⁴⁾,

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande "Framtiden för europeisk lagstiftning på det audiovisuella området" (CdR 67/2004 fin) ⁽⁵⁾,

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande "Vetenskap och teknik, centrala faktorer för Europas framtida utveckling – Politiska riktlinjer för forskningsstöd i Europeiska unionen" (CdR 194/2004 fin) ⁽⁶⁾,

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande "Universitetens roll i den lokala och regionala utvecklingen i kunskapens Europa" (CdR 89/2003 fin) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Slutsatserna från Europeiska rådet i Bryssel den 22–23 mars 2005, punkt 8, <http://ue.eu.int/docCenter.asp>.

⁽²⁾ Slutsatserna från Europeiska rådet i Bryssel den 22–23 mars 2005, punkt 18, <http://ue.eu.int/docCenter.asp>.

⁽³⁾ EUT C 71, 22.3.2005, s. 59.

⁽⁴⁾ EUT C 71, 22.3.2005, s. 55.

⁽⁵⁾ EUT C 318, 22.12.2004, s. 27.

⁽⁶⁾ EUT C 71, 12.3.2005, s. 22.

⁽⁷⁾ EUT C 73, 23.3.2005, s. 55.

det yttrande (CdR 252/2005 rév. 2) som antogs av utskottet för utbildning och kultur den 7 december 2005 (föredragande: **Theodoros Georgakis, borgmästare i Ilioupolis** (EL–PSE)),

OCH AV FÖLJANDE SKÅL:

1. Informations- och kommunikationsteknik (IKT) kan i viss utsträckning både direkt och indirekt bidra till att konkretisera Lissabonstrategins mål.
2. En ambitiös höghastighetsanslutning, som bygger på lika möjligheter och digital tillgång utan diskriminering inom ramen för en informationsinfrastruktur på europeisk nivå, bör spela en större roll när det gäller att samla hela Europa, dvs. EU:s medlemsstater och de blivande kandidatländerna, städer och landskommuner, företag och medborgare.
3. Investeringar i forskning och utbildning är viktiga, och de måste öka redan nu för att IKT-sektorn skall kunna fortsätta att bidra till tillväxt och sysselsättning.
4. Det är också ytterst betydelsefullt att utveckla effektiva och moderna informationsinfrastrukturer både för befintliga och nya företag, liksom för moderniserade offentliga tjänster.
5. Lika möjligheter med avseende på informations-samhället bör ingå bland EU-medborgarnas rättigheter i fråga om uppkopplingsmöjligheter och tjänster, oberoende av typ av användare, social ställning och geografiskt läge.
6. Informationsinfrastrukturer bör utformas och förvaltas på samma sätt som vatten- och elförsörjning.

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 63:e plenarsession den 15–16 februari 2006 (sammanträdet den 16 februari).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

Allmänna kommentarer

1.1 Regionkommittén värdesätter den inriktning på koncis framställning och klarhet som präglar kommissionens slutsatser i meddelandet om "i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning".

1.2 Vi instämmer i konstaterandet att kunskap, forskning och innovationer fungerar som motorer för en hållbar tillväxt.

1.3 Vi ger vårt fulla stöd till tanken att det är viktigt att bygga ett informationssamhälle som är öppet för alla.

1.4 Dessutom ställer vi oss bakom konstaterandet att IKT utgör en kraftfull hävstång för tillväxt och sysselsättning, särskilt mot bakgrund av den statistik som visar att 25 % av EU:s BNP-tillväxt och 40 % av produktivitetstillväxten hänförs till IKT.

1.5 Vi kan konstatera att snabba framsteg har gjorts i fråga om den digitala konvergensen med avseende på tjänster, nät, utrustning och massmedier. Därigenom breddas allmänhetens tillgång till en mångfald av information.

1.6 Vi hävdar att den digitala konvergensen underlättas av social sammanhållning och adekvata lagstiftningsramar.

1.7 Vi ställer oss bakom strategin i2010 för det europeiska informationssamhället samt den allmänpolitiska inriktningen och de grundläggande prioriteringarna.

1.8 Vi instämmer i att strategin i2010 kan bidra till en öppen och konkurrenskraftig digital ekonomi samt värna om kvalitet och motverka social utslagning.

1.9 Vi understryker vikten av de tre prioriteringarna för strategin i2010 och stöder

— ett gemensamt europeiskt informationsområde,

— satsningar på innovationer och investeringar i forskning,

— ett informationssamhälle som är öppet för alla, utan socialt utanförskap och med betoning på bättre offentliga tjänster och högre livskvalitet.

1.10 Vi är övertygade om att initiativet i2010 kommer att bidra till bättre livskvalitet och ett bättre samhälle.

Det gemensamma europeiska informationsområdet

1.11 Regionkommittén stöder kommissionens framtidsinriktade politik. Vi anser att det inom EU:s IKT-sektor finns en oerhörd dynamik som måste tas tillvara. En europeisk inre marknad med regler som inte varierar från ett land till ett annat utgör en gynnsam grogrund för företagande.

1.12 Vi vill påpeka att det är mycket viktigt att erkänna och utveckla de lokala och regionala myndigheternas roll om strategin i2010 skall lyckas.

1.13 Vi noterar med tillfredsställelse de ansträngningar som gjorts för att möta de viktigaste utmaningarna, men vi vill samtidigt påpeka att resultaten även bör utvärderas i relation till de föreslagna åtgärdsprogrammen.

1.14 Vi framhåller också att svårigheterna i fråga om snabba bredbandstjänster i struktursvaga och missgynnade områden kräver avsevärda resurser från strukturfonderna, och med tanke på mängden av informationsinnehåll, kompatibilitet och säkerhet krävs det avsevärda resurser från programmen för forskning och utveckling.

1.15 Tillgången till bredbandsförbindelser av kvalitet och till ett rimligt pris är en av de viktigaste faktorerna för kvaliteten på de tjänster som riktar sig till allmänheten. Framför allt ökar det kvaliteten på de tjänster som de lokala myndigheterna tillhandahåller genom att det blir lättare för små och medelstora företag att bjuda ut sina produkter. I synnerhet kan avsidens belägna regioner, särskilt de yttersta randområdena, dra stor nytta av ett större utbud av snabbare bredbandstjänster.

1.16 Vi betonar att samhället är speciellt känsligt i fråga om konsumentskydd och skydd av personuppgifter. Detta måste man ta hänsyn vid utformningen av strategin och bestämmelserna för IKT-marknaden.

1.17 Vi är övertygade om att de nya tjänsterna och IKT-tillämpningarna i alla händelser måste respektera bestämmelserna om uppgiftsskydd. Samtidigt måste konsumenterna alltid vara i stånd att kontrollera hur deras personuppgifter används. I meddelandet framförs tanken att man bör "öka medvetandet om behovet av egenskydd" ⁽⁸⁾. Detta bör åtföljas av mer långtgående garantibestämmelser.

1.18 Framför allt fäster vi stor vikt vid säker kommunikation, vid kampen mot olagligt och skadligt innehåll på Internet och vid behovet av att EU garanterar tillgång till tjänster och kommunikation av kvalitet till överkomliga priser. Vidare anser vi att det är viktigt att den territoriella sammanhållningen säkerställs i hela EU, och i sammanhanget bör de avsidens belägna regionerna och de yttersta randområdena särskilt beaktas.

1.19 Innehållet i de nya tjänsterna och de nya digitala medierna får inte utformas enbart utifrån ekonomiska kriterier. De måste också utvecklas i enlighet med sociala och kulturella behov.

1.20 Vi uppmuntrar skapandet av vetenskapsparkar och en adekvat ram för investeringar från de små och medelstora företagens sida.

Innovationer och investeringar i forskning

1.21 Vi stöder helhjärtat kommissionens tillvägagångssätt när det gäller att öka den europeiska IKT-forskningens volym och kvalitet. I det avseendet bör man i alla händelser försäkra sig om att den nya kunskapen överförs och omvandlas till

resultat som är till gagn för den europeiska industrin som helhet och som kan bidra till att alla regioner kan närma sig Lissabonmålen.

1.22 Vi vidhåller att det är nödvändigt att förse forskningen med en väl tilltagen budget för perioden 2007–2013, "även om andra delar av budgetplanen för perioden (...) skulle komma att förändras" ⁽⁹⁾.

1.23 Även om förmågan att omvandla forskningsresultat i produkter är av vital betydelse för varje ekonomi och varje teknikform, måste man ta vederbörlig hänsyn till IKT-sektorns speciella särdrag. Framför allt måste man ha klart för sig att IKT påverkar de lokala och regionala myndigheternas funktionsätt (e-förvaltning) och organisation samt det sätt på vilket de uppfyller sina åligganden (tillhandahållande av person-tjänster, förvaltning av det historiska och miljömässiga arvet, förvaltning av nätverk och lokal infrastruktur, e-lärande, e-hälsovård, distansarbete osv.).

1.24 IKT är en grundläggande faktor för att på olika områden förbättra samordningen och samarbetet mellan de lokala, regionala, nationella och europeiska myndigheterna, liksom mellan dessa och medborgarna och privata europeiska företag. Dessutom innebär IKT en viktig möjlighet att förbättra kvaliteten på de offentliga tjänsterna.

Ett informationssamhälle för alla, utan social marginalisering, med betoning på bättre offentliga tjänster och livskvalitet

1.25 Vi betonar behovet av att bevara jämvikten mellan de positiva ekonomiska effekterna av IKT och eventuella sociala, rättsliga och kulturella konsekvenser i de europeiska medborgarnas vardag. Därför är det nödvändigt att kombinera IKT-strategierna med ungdoms- och utbildningspolitiska insatser och de grundläggande mänskliga rättigheterna.

1.26 Vi håller med om att IKT kan förväntas öka livskvaliteten, och att en större satsning på IKT kan förbättra hälsovården genom nya IKT-baserade hälsotjänster som kan bidra till att förbättra medborgarnas hälsa och effektivisera tillgången till offentliga hälsovårdstjänster.

1.27 Vi ställer oss bakom åsikten att användningen av IKT som en ny "kulturteknik", vid sidan av läsning och skrivning, kan leda till en tillbakagång för traditionella informationskällor och informationskanaler (t.ex. tidningar och brev). Om man vill bevara grundläggande färdigheter bör lärande via IKT komplettera dessa klassiska kommunikationsformer, snarare än ersätta dem.

1.28 Det är mycket viktigt att säkerställa respekten för språklig och kulturell mångfald. Den omständigheten att ett enda språk är så dominerande inom IKT-sektorn ⁽¹⁰⁾ får inte på något sätt stå i vägen för behovet av att förse allmänheten med vissa tjänster på andra språk och för kravet på att respektera denna mångfald.

⁽⁸⁾ CdR 194/2004, punkt 1.6 (Regionkommitténs yttrande om den europeiska forskningens framtid, föredragande: Jyrki Myllyvirta).

⁽¹⁰⁾ Enligt uppskattning är 80 % av innehållet på Internet engelskspråkigt (källa: www.englishenglish.com).

⁽⁸⁾ Sidan 7 i meddelandet.

1.29 Det finns också behov av att digitalisera det europeiska litteraturarvet i syfte att bevara det för kommande generationers räkning. Denna åtgärd bör omfatta samtliga språk, regioner och länder i Europa.

1.30 Användningen av IKT torde medföra en betydelsefull ökning av produktionen och en ökad konkurrens, med alla de fördelar som detta innebär för ett samhälle.

1.31 Vi stöder de tre prioriterade IKT-initiativ som föreslås: det åldrande samhällets behov, säkra och rena transporter och den kulturella mångfalden.

1.32 Vi vill understryka att det är viktigt att använda IKT som ett nytt "socialt instrument". Därför bör IKT-strategierna kopplas till gemenskapens socialpolitik

1.33 Vi ser positivt på att man skapar virtuella bibliotek och museer med digitalt innehåll som omfattar det historiska och kulturella arvet och som är allmänt tillgängliga.

1.34 Regionkommittén anser att man bör främja "digital dialog" (e-samråd) i syfte att utbyta förslag, åsikter, idéer, iakttagelser och framgångsrika metoder mellan länder, regioner och organisationer i det civila samhället.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Kommittén föreslår att kommissionen och medlemsstaterna – bland de teman som omfattas av i2010 – särskilt skall lyfta fram och prioritera decentralisering och förvaltning av

- politiken,
- åtgärdsprogrammen
- och de finansiella resurserna

till förmån för lokala och regionala myndigheter, för att göra det möjligt att bygga upp infrastrukturer och tjänster som främjar utveckling och befolkningens livskvalitet i regionerna.

2.2 Vi rekommenderar kommissionen att verka för att man utformar och använder indikatorer som ger en bild och en benchmarking av spridningen och användningen av IKT i

regionerna. På så vis kan man kontinuerligt dra användbara och värdefulla slutsatser, så att regionerna kan vidta ekonomisk-sociala och teknologiska konvergensåtgärder.

2.3 Kommittén önskar ta del av och yttra sig om resultaten och slutsatserna i etapputvärderingsrapporten om strategin i2010, som bör offentliggöras i god tid.

2.4 När det gäller åtgärdsprogrammets utformning råder vi kommissionen att ta hänsyn till att en stor del av den utveckling som sker inom området härrör från spelindustrin, och att man från och med nu bör fästa stor vikt vid kvaliteten i denna utveckling samt dess effekter på samhället, och i synnerhet på den yngre generationen.

2.5 Vi uppmanar kommissionen att engagera ReK som fullvärdig part i initiativ som syftar till att se över eller anpassa den strategi som fastställts och tillämpats.

2.6 Vi ser gärna att kommissionen initierar ytterligare förfaranden för medlemsstaternas del, så att de på ett effektivt sätt kan genomföra initiativet i2010 och anpassa sina nationella reformprogram, däribland dem som avser IKT. Huvudmålsättningen är att stärka medlemsländernas regioner, framför allt avsides belägna områden, de yttersta randområdena och landsbygdsområdena, som kan dra störst nytta av de socioekonomiska fördelar som IKT-utvecklingen medför.

2.7 Vi vill förslå att kommissionen särskilt uppmärksammar regioner med en sämre ekonomisk utvecklingsnivå, så att de kan utnyttja de reella möjligheter till konvergens som IKT erbjuder och undvika de risker för utslagning som finns för dem som inte har tillgång till denna teknik.

Sammanfattningsvis anser Regionkommittén att det är nödvändigt att kontinuerligt och utan onödiga hinder bredda och upprätthålla dialogen om strategin "i2010 – Det europeiska informationsområdet för tillväxt och sysselsättning". Detta är angeläget på grund av den höga takten i den tekniska utvecklingen och de behov som denna utveckling ständigt för med sig.

Bryssel den 16 februari 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om

"Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Haagprogrammet: tio prioriteringar för de kommande fem åren – Partnerskapet för förnyelse i EU när det gäller frihet, säkerhet och rättvisa"

"Meddelande från kommissionen om inrättande av ett ramprogram för säkerhet och skydd av friheter för perioden 2007–2013" – Förslag till rådets beslut om inrättande av följande specifika program för perioden 2007–2013: "Terrorism – förebyggande, beredskap och konsekvenshantering" – "Förebyggande och bekämpande av brott" som en del av det allmänna programmet "Säkerhet och skydd av friheter"

"Meddelande från kommissionen om inrättande av ett ramprogram om grundläggande rättigheter och rättvisa för perioden 2007–2013" – Förslag till beslut om inrättande av följande särskilda program för perioden 2007–2013: "Kamp mot våld (Daphne), förebyggande av narkotikamissbruk och information" – "Grundläggande rättigheter och medborgarskap" – "Straffrätt" – "Civilrätt" som en del av det allmänna programmet "Grundläggande rättigheter och rättvisa"

(2006/C 192/06)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 10 maj 2005 om "Haagprogrammet: tio prioriteringar för de kommande fem åren – Partnerskapet för förnyelse i EU när det gäller frihet, säkerhet och rättvisa", KOM(2005) 184 slutlig,

Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 6 april 2005 om "Inrättande av ett ramprogram om grundläggande rättigheter och rättvisa för perioden 2007–2013", förslag till beslut om inrättande av följande särskilda program för perioden 2007–2013: "Kamp mot våld (Daphne), förebyggande av narkotikamissbruk och information", "Grundläggande rättigheter och medborgarskap", "Straffrätt" och "Civilrätt" som en del av det allmänna programmet "Grundläggande rättigheter och rättvisa", KOM(2005) 122 slutlig – 2005/0037 (COD) – 2005/0038(CNS) – 2005/0039 (CNS) – 2005/0040 (COD) KOM(2005)124,

Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 6 april 2005 om inrättande av ett ramprogram för säkerhet och skydd av friheter för perioden 2007-2013, förslag till beslut om inrättande av följande specifika program för perioden 2007-2013: "Terrorism – förebyggande, beredskap och konsekvenshantering" och "Förebyggande och bekämpande av brott" som en del av det allmänna programmet "Säkerhet och skydd av friheter", KOM(2005) 124 slutlig – 2005/0034 (CNS) – 2005/0035 (CNS),

Europeiska kommissionens beslut av den 10 maj 2005 att remittera dessa frågor till Regionkommittén för yttrande i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget,

presidiets beslut av den 12 april 2005 att ge utskottet för konstitutionella frågor och EU:s styresreformer i uppdrag att utarbeta ett yttrande,

Regionkommitténs yttrande om "Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa: De regionala och lokala myndigheternas deltagande i genomförandet av Haagprogrammet" (CdR 223/2004 fin (1)),

Regionkommitténs yttrande av den 12 oktober 2005 om "Terroristattacker – förebyggande, beredskap och insatser", "Förebyggande av och kamp mot finansiering av terrorism genom bättre informationsutbyte, ökad öppenhet och bättre spårbarhet i finansiella transaktioner", "Beredskap och följdhantering i kampen mot terrorismen" och "Skydd av viktig infrastruktur i kampen mot terrorismen" (CdR 465/2004 fin),

(1) EUT C 231, 20.9.2005, s. 83

Det utkast till yttrande (CdR 122/2005 rév.) som antogs av CONST-utskottet den 12 december 2005 (föredragande **Ivo Opstelten**, borgmästare i Rotterdam),

och av följande skäl:

- 1) Medborgarnas uppfattning om EU:s mervärde kommer till stor del att bero på hur framgångsrik EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa är under de kommande åren.
- 2) I de flesta medlemsstater har regionala och lokala myndigheter befogenheter när det gäller att upprätthålla lokal ordning och säkerhet, samt ofta (med)ansvar för att ta itu med samhällsproblem av social natur som kan äventyra säkerheten.
- 3) EU-politikens effektivitet när det gäller säkerhet, frihet och rättvisa på ett antal områden, såsom medborgarskap, krishantering, kampen mot terrorism, integration, informationsutbyte och kampen mot organiserad brottslighet, beror i hög grad också på hur regionala och lokala myndigheter tar sitt ansvar på dessa områden.
- 4) Den avgörande roll som regionala och lokala myndigheter spelar inom dessa delar av säkerhetspolitiken erkänns för närvarande inte och beaktas inte i tillräcklig mån på EU-nivå.
- 5) Ett erkännande på EU-nivå av de regionala och lokala myndigheternas roll bör framför allt bidra till att skapa, stimulera och underlätta villkor, utifrån en klar syn på en effektiv och väl avvägd arbetsfördelning mellan Europeiska rådet och kommissionen å ena sidan och de nationella myndigheterna å andra sidan på området frihet, säkerhet och rättvisa, i kombination med en aktiv, initierad hållning från de regionala och lokala myndigheterna själva, såväl inom som utanför Regionkommittén.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 63:e plenarsession den 15–16 februari 2006 (sammanträdet den 16 februari) följande yttrande:

1. Regionkommitténs ståndpunkt

1.1 Regionkommittén sätter värde på kommissionens arbets sätt med avseende på Haagprogrammet. Den utförliga listan över åtgärder och insatser i Haagprogrammet (KOM(2005) 184), samt ramprogrammen (KOM(2005) 124) och (KOM(2005) 122), vittnar om viljestyrka och beslutsamhet när det gäller att stärka friheten, säkerheten och rättvisan i Europa.

1.2 Vi anser det befogat att frihet, säkerhet och rättvisa prioriteras högt inom Europeiska unionen. De europeiska medborgarna är fästa vid dessa värden. Diskussionen om det konstitutionella fördraget har visat att många medborgare är missnöjda med de resultat som Europeiska unionen har åstadkommit. Den politik som hittills förts när det gäller att återskapa banden mellan EU-projektet och medborgarna har visat sig vara otillräcklig. Genom att de lokala och regionala myndigheterna befinner sig nära medborgarna kan de av egen erfarenhet konstatera att dessa allt oftare tar avstånd från Europeiska unionen.

1.3 Enligt ReK:s mening finns det en unik möjlighet att återfå medborgarnas förtroende genom att förnya och modernisera EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa. Låt medborgarna se och märka att EU på ett avgörande och konkret sätt bidrar till att förbättra säkerheten i deras närmiljö och till att skydda deras friheter och rättigheter.

1.4 ReK konstaterar att förnyelse och modernisering av politiken för frihet, säkerhet och rättvisa dock kräver att lokala och regionala myndigheters centrala roll erkänns. Här vill vi påpeka att det i den nuvarande politiken saknas något väsentligt, genom att de nationella myndigheterna i stället framhävs starkt. Många problem kan inte heller lösas av de nationella myndigheterna utan insatser från de lokala och regionala myndigheternas sida. Lokala och regionala myndigheter är de som först tar hand om och påbörjar insatser vid terrordåd, pandemier, naturkatastrofer, explosioner eller bränder i industrier, strömbrott och katastrofer vid stora evenemang. Lokala och regionala myndigheter är även de som först griper in när det gäller att bekämpa störande beteenden, kriminalitet och våld på gatorna, att främja en effektiv integration av nya EU-medborgare samt att vidta åtgärder för att motverka hotande radikalisering på alla tänkbara områden.

1.5 ReK anser att EU – medlemsstaterna tillsammans – och de lokala och regionala myndigheterna behöver varandra för att åstadkomma en för medborgaren synlig och märkbar förbättring på området frihet, säkerhet och rättvisa. I den nuvarande EU-politiken framkommer inte detta i tillräcklig utsträckning. Därför kan det redan nu fastställas att om politiken genomförs i sin nuvarande utformning kommer den inte att vara tillräckligt verkningsfull. Frontlinjen får otillräckligt stöd och blir inte tillräckligt strategiskt insatt. Medvetenheten är inte heller tillräckligt stor om att en adekvat och effektiv insats från de lokala och regionala myndigheterna kan räcka för att övervinna problem på området frihet, säkerhet och rättvisa.

1.6 ReK anser att förnyelse och modernisering också måste ta form genom en mer systematisk och strukturerad syn på EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa. Den långa listan över ytterst olikartade och till synes fristående åtgärder och insatser, som åtföljer handlingsplanen som bilaga, främjar inte politikens öppenhet, tydlighet och genomförbarhet. Det är belysande att inte alla punkter i Haagprogrammet har tagits med i handlingsplanen, att handlingsplanen delvis innehåller nya punkter i förhållande till Haagprogrammet och att de finansiella ramprogram som hittills presenterats inte täcker in hela handlingsplanen.

1.7 ReK anser att vi måste förena våra krafter för att ta itu med de allvarliga problemen på området frihet, säkerhet och rättvisa. Känslan av att detta är angeläget är stor bland medborgare, företag, organisationer, institutioner, beslutsfattare och (demokratiskt valda) företrädare på alla myndighetsnivåer. Det räcker inte längre att utbyta åsikter på ett mer eller mindre informellt plan. Ett handlingskraftigt agerande utan byråkratiska hinder rekommenderas, och nedan föreslås ett antal konkreta åtgärder som skulle kunna fungera som utgångspunkt.

2. Regionkommitténs rekommendationer

Allmänna rekommendationer beträffande utformningen och genomförandet av EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa

2.1 Regionkommittén anser att man under de kommande åren bör anpassa innehållet i handlingsplanen för att genomföra Haagprogrammet till dess yttertranden. Redan i handlingsplanen drar kommissionen själv slutsatsen att med tanke på insatsområdets politiska karaktär måste det vara möjligt att vid behov anpassa handlingsplanen. En halvtidsöversyn av handlingsplanen är planerad till slutet av 2006. Det skall utifrån de resultat som framkommit genom halvtidsöversynen uttryckligen framgå i dokumentet på vilket sätt lokala och regionala myndigheters position stärkts.

2.2 Regionkommittén stöder tanken på att anpassa ramprogrammen på följande sätt:

— Principen fastställs att en del av de finansiella medlen för att genomföra handlingsplanen kommer de lokala och regionala myndigheterna till del,

— Det skall inte råda något tvivel om att lokala och regionala myndigheters initiativ som kan ha genomslagskraft på EU-nivå faktiskt skall kunna få stöd. Artikel 4 i respektive program måste följaktligen förtydligas eller ändras i linje med detta. Genomslagskraft på EU-nivå skall i detta sammanhang kunna innebära stora konsekvenser för politiken för frihet, säkerhet och rättvisa i ett antal medlems-

stater. Problem, orsaker och lösningar på säkerhetsproblem kan skilja sig åt mellan medlemsländerna.

— Även lokala och regionala myndigheters verksamhet som har en bredare räckvidd än ett delprogram och som kombinerar olika delprogram skall komma i fråga för stöd. Tänk till exempel på de program som olika städer gemensamt har antagit för att motverka våld, bekämpa organiserad brottslighet, förbättra informationsutbytet och koppla samman databaser, motverka radikaliserings osv. Sådana initiativ skall kunna lämnas in till en enda kontaktpunkt och beslutsförfarandet skall vara öppet.

2.3 Regionkommittén finner det anmärkningsvärt att föreliggande ramprogram i de förklarande texterna beskrivs som en viktig förenkling av budget- och finansieringssystemen. Utifrån ett Brysselperspektiv är detta säkert rätt, medan systemet i sin nuvarande form ur lokala och regionala myndigheters synvinkel är alldeles för komplicerat och inte anknyter till behoven för det praktiska genomförandet.

2.4 Regionkommittén anser att man vid halvtidsöversynen av handlingsplanen bör upprätta en övergripande rapport för varje medlemsstat om betydelsen av Haagprogrammet och handlingsplanen för de lokala och regionala myndigheterna i berörd medlemsstat. Följande frågor behöver (också) besvaras:

— På vilket sätt är lokala och regionala myndigheter aktivt involverade i förberedelserna av EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa?

— På vilket sätt är lokala och regionala myndigheter aktivt involverade i att säkerställa ett effektivt genomförande av EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa?

— På vilket sätt kan de lokala och regionala myndigheternas aktiva deltagande i förberedelserna och genomförandet av EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa förbättras i den berörda medlemsstaten?

— I vilken mån tar de lokala och regionala myndigheterna hänsyn till EU:s samordning, stöd och information när det gäller frihet, säkerhet och rättvisa, till exempel genom att använda bästa praxis som utarbetats eller genom att just samarbeta kring att utarbeta bästa praxis?

2.5 Regionkommittén anser att lokala och regionala myndigheter i medlemsstaterna bör engageras i samband med utarbetandet av olika rapporter. Europeiska referensriterier bör utarbetas på grundval av rapporterna. En rundabordskonferens bör organiseras 2006–2007, där kommissionen, företrädare för medlemsstaterna och ledamöter, om möjligt bitradda av sakkunniga och relevanta nätverksorganisationer, kan diskutera referensriterierna och komma fram till slutsatser och rekommendationer.

2.6 Regionkommittén anser att man bör stödja och göra det lättare för dess medlemmar att – i samarbete med kommissionen – under perioden 2006–2007 utarbeta en handlingsplan för frihet, säkerhet och rättvisa, som innehåller konkreta mål för de lokala och regionala myndigheter som engagerar sig i planen. Målen kan bidra till en effektivare EU-politik för frihet, säkerhet och rättvisa bland annat på grund av den spin-off-effekt för andra lokala och regionala myndigheter som blir resultatet av en sådan handlingsplan. Målen skulle kunna handla om

- att utarbeta och sprida bästa praxis, t.ex. i fråga om att hantera kriser, bekämpa terrorism, integration, motverka radikaliserings och bekämpa organiserad brottslighet,
- informationsutbyte och bildande av stödande nätverk.
- kunskapsöverföring, kvalitetssäkring och utbildningsprogram.

2.7 Regionkommittén betonar att de lokala och regionala myndigheterna tillsammans måste ta initiativ för att stärka sin position inom EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa, och för att denna politik i sin helhet skall bli så effektiv som möjligt.

2.8 Regionkommittén anser att de lokala och regionala myndigheterna bör spela en större roll vad gäller information om EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa. En hel del information finns redan nu att få, men den är inte lätt att hitta och ofta svårtillgänglig. De som arbetar inom lokala och regionala myndigheter och inte har någon eller endast en vag uppfattning om vad EU gör inom området frihet, säkerhet och rättvisa, och detta gäller nog fortfarande en stor grupp, nås inte av dagens informationsflöden. Man bör se över möjligheterna att

- mer aktivt, direkt och konkret (vad betyder detta för er?) informera målgruppen lokala och regionala myndigheter om EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa, t.ex. genom att anordna interaktiva informationsmarknader,
- ta hänsyn till olika kategorier inom målgruppen enligt ovan när det gäller informationspolicy,
- inrätta ett organisatoriskt system – till exempel i form av ett officiellt kontor som i sin tur får uppbackning av flera interna kontor – dit lokala och regionala myndigheter kan vända sig med frågor och söka information om EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa.

2.9 Regionkommittén anser att man bör organisera *processen* att utarbeta, genomföra, upprätthålla och utvärdera den europeiska politiken för frihet, säkerhet och rättvisa på ett sådant sätt att de lokala och regionala myndigheterna deltar i hela kedjan – framför allt på de områden som hänger direkt samman med dessa myndigheters ansvarsområden. Även om man för närvarande talar om ett deltagande märks inte detta tydligt i praktiken. Se även avsnittet om rundabordskonferensen under punkt 2.5.

2.10 Enligt Regionkommittén bör man inte nöja sig med abstraktioner av typen ”det är mycket viktigt att intensivt involvera de lokala och regionala myndigheterna” utan ta ett konkret steg och anpassa t.ex. arbets sättet vid rådet, kommissionen och Europaparlamentet. I motiveringar till meddelanden, förslag och beslut rörande frihet, säkerhet och rättvisa kan man till exempel ta med ett *standardkapitel* om de lokala och regionala myndigheternas roll. Mervärdet av ett sådant kapitel består inte så mycket i det slutliga innehållet utan framför allt i det incitament som det ger i samband med att dokument utarbetas.

2.11 Regionkommittén anser att man bör använda sig av de lokala och regionala myndigheterna som en ”kuvös” för konkreta, genomförbara idéer rörande politiken för frihet, säkerhet och rättvisa. De lokala och regionala myndigheterna i Europa står i första ledet och har tillsammans praktiska erfarenheter, insikter och sakkunskap, ofta i högre grad än de nationella myndigheterna. Man bör mobilisera den potential som finns och ge den en framträdande plats i arbetet med att utarbeta politiken.

2.12 Regionkommittén anser att man bör göra det lättare för *expertgrupper* med medlemmar från de lokala och regionala myndigheterna att delta i den föreslagna *övervakningen* av arbetet med Haagprogrammet och handlingsplanen (den årliga resultatavlan) på de politikområden där lokala och regionala myndigheter har ett direkt ansvar. På så sätt får man direkt kännedom om hur politiken fungerar i praktiken.

2.13 Regionkommittén anser att man bör skapa en mer *systematisk, strukturerad vision* om man vill fortsätta med det nuvarande programbaserade angreppssätt som används i den europeiska politiken för frihet, säkerhet och rättvisa. Utgångspunkten måste vara att åtgärder bara kan bli framgångsrika om de ingår i en logisk kedja av sammanhängande insatser.

2.14 Enligt Regionkommittén är det föga meningsfullt att ge myndigheterna mer möjligheter att skaffa sig information om personers integritet (t.ex. personer som ansöker om tillstånd eller bidrag), om myndigheterna inte utformar någon politik på det området, inte har några instrument för att mäta integriteten och inte övervakar integritetsbestämmelsernas efterlevnad. Det är inte heller meningsfullt att satsa på ett repressivt angreppssätt för att komma till rätta med bristande säkerhet i olika stadsdelar, om man inte samtidigt investerar i fysisk och social infrastruktur.

2.15 Regionkommittén rekommenderar att man kartlägger sådana kedjor av sammanhängande aktiviteter så att man kan fastställa vad Europeiska unionen på lång sikt bör inrikta sig på, med utgångspunkt i subsidiaritetsprincipen. Detta går ut på att man målmedvetet väljer ut ett antal prioriterade ämnen och överlåter övriga ämnen till de nationella myndigheterna. Man bör fastställa så många mätbara mål som möjligt. Enkelhet och koncentration ökar den insyn och stabilitet som krävs.

2.16 Regionkommittén anser att de lokala och regionala myndigheterna bör få en möjlighet att delta i diskussionen inte bara kring de enskilda, specifika komponenterna i den europeiska politiken för frihet, säkerhet och rättvisa utan också kring de underliggande *strategiska begreppen*. Man bör i möjligaste mån fastställa räckvidden på politikområdet och möjligheterna att stärka säkerhetsfrågornas roll inom andra politikområden (*external integration*). En större tonvikt på säkerhet kan på miljöpolitikens område till exempel leda till att man genom lagstiftningen om miljöinformation från företagen inte behöver offentliggöra känsliga uppgifter.

2.17 Regionkommittén understryker behovet av att undersöka i vilken mån de principer för systematisering och organisation som de lokala och regionala myndigheterna använder sig av (t.ex. klassificering av politiken beroende på personrelatering, målgrupp, problem och område) också kan användas på europeisk nivå.

2.18 Regionkommittén anser att man med en förnyad systematisk, strukturerad vision beträffande den europeiska politiken för frihet, säkerhet och rättvisa också bör *se över den rättsliga grunden igen*. Det konstitutionella fördraget har fungerat som riktmärke för Haagprogrammet. Man bör undersöka hur den situation som vi nu befinner oss i med det konstitutionella fördraget påverkar politiken för frihet, säkerhet och rättvisa och hur man bör reagera på detta. Å andra sidan kan man med en förnyad vision också komma fram till vilka grundförutsättningar den europeiska rättsliga grunden *bör* uppfylla. Politiken för frihet, säkerhet och rättvisa måste ha en demokratisk legitimitet och ligga i linje med rättsstatsprincipen. I samband med detta bör man också fastslå de lokala och regionala myndigheternas viktiga roll.

2.19 Regionkommittén anser att man bör fastställa en tydlig *kommunikationsstrategi* för den europeiska politiken för frihet, säkerhet och rättvisa för medborgare och företag. De lokala och regionala myndigheterna är för det mesta de första (myndigheter) som medborgare och företag vänder sig till. I samband med detta bör man också aktivt involvera lokala och regionala myndigheter för att visa medborgarna och företagen på vilket sätt EU kan (bidra till att) garantera deras säkerhet.

Rekommendationer rörande de delar av EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa som också ligger inom de lokala och regionala myndigheternas ansvarsområden

Krishantering

2.20 Regionkommittén pekar på att terroristattentaten i London, attentaten i Madrid, de översvämningar som drabbat stora områden i Europa under 2005, de smittsamma sjukdomar som utbrutit bland människor och djur, följderna av långvariga strömavbrott, oroligheterna i de franska städerna nyligen bara är några av många exempel på situationer där lokala och regionala myndigheter i stor utsträckning har ett (förstahands-) ansvar för en adekvat krishantering.

2.21 Regionkommittén anser att krishantering måste bli mer professionell, inte minst när det gäller kampen mot terrorismen – men också i vidare bemärkelse. Det europeiska nätverk för krishantering som nyligen inrättats, *European Forum of Local and Regional Disaster Management* vid Europarådet, visar att känslan att det behövs en sådan professionalisering har en bred förankring.

2.22 Regionkommittén anser att EU med sin politik för frihet, säkerhet och rättvisa bör stödja en adekvat krishantering på två sätt:

- EU-politiken bör ha en *samordnande, stödjande roll* i de fall där internationellt samarbete är att rekommendera i syfte att förebygga, förbereda sig för, reagera på och följa upp kriser. Detta bör gälla vid alla slags kriser med internationella effekter. Det är förlegat att bara rikta in politiken på kriser i gränsområden som kan få gränsöverskridande effekter. I dagens samhälle är det inte bara kriser på området vital infrastruktur – t.ex. hamnar och flygplatser, knutpunkter där varor och tjänster strömmar samman och nätverk för energiförsörjning – utan även smittsamma sjukdomar och dylikt som nästan alltid får gränsöverskridande följder.

- EU-politiken bör ha en *stimulerande roll* i de fall där man i stor utsträckning kan höja kvaliteten på krishantering genom nätverksarbete och utbyte av information om t.ex. bästa praxis, och tillhandahålla instrument, metoder och tekniker, t.ex. riskbedömning och detektionssystem, eller främja praktiska övningar i hantering av krissituationer.

2.23 Regionkommittén anser att *krishantering* bör anges som en prioritering, och understryker i detta sammanhang att ansvaret för att se till att krishantering får en verklig organisatorisk ram *i första hand* åvilar de nationella myndigheterna.

2.24 Regionkommittén är övertygad om att EU:s såväl samordnande och stödjande som stimulerande roll bör konkretiseras i form av åtgärder som kan föras upp på agendan för 2007–2013 i samband med halvtidsöversynen av handlingsprogrammet. Genomförandet av åtgärderna under punkt 3.5 i bilagan till handlingsplanen bör ges hög prioritet. Man bör avsätta finansiella medel för att göra krishantering i vid bemärkelse (alltså inte bara i samband med kampen mot terrorismen) mer professionell, bland annat

- genom att göra det möjligt för lokala och regionala myndigheter att utarbeta *nya metoder, tekniker och bästa praxis* (bl.a. kriskommunikation, nära band mellan lokala samhällsorganisationer och myndigheter, ledningsstruktur och operativ organisationsstruktur vid kriser),

- genom att göra det möjligt för lokala och regionala myndigheter att *optimera sina krishanteringsplaner och öva ofta*,

- genom att göra det möjligt att involvera *medborgare* i samband med krisövningar, å ena sidan för att göra medborgarna mer riskmedvetna, och å andra sidan för att i planerna kunna ta vederbörlig hänsyn till medborgarnas reaktioner.

2.25 Regionkommittén anser att man i samband med detta bör öka räckvidden hos förslaget om ett program för "förebyggande, beredskap och konsekvenshantering med avseende på terrorismen" för perioden 2007–2013, så att man kan skapa en grund för att finansiera en bättre hantering av kriser som inte beror på terrordåd.

Kampen mot terrorism

2.26 Regionkommittén konstaterar att medborgare som lever i rädsla för godtyckliga attentat saknar vissa grundläggande friheter. Detta får inte bli EU:s framtid. I sitt yttrande om kampen mot terrorismen (CdR 465/2004) uttrycker ReK sitt stöd för åtgärderna för förebyggande, beredskap och insatser. För att det förebyggande arbetet skall lyckas måste man enligt kommittén dock klargöra och angripa de *mer djupliggande orsakerna* till terrorismen som växer fram ur extremism. ReK anser att man måste inse sambandet med integrationspolitiken och nödvändigheten att se till att integrerade personer också på riktigt och fullt ut kan delta i det europeiska samhället.

2.27 Regionkommittén vill i anslutning till detta framhålla att man bör kartlägga radikaliseringsstendenser och vilka grupperingar som är mottagliga för *radikalisering och extremism*, framför allt i vissa europeiska regioner där radikaliserings utgör ett reellt hot. Utöver det hot som utgår från en till numerären begränsad grupp som radikaliserats och övergått till verkliga terrordåd utgör också polariseringen ett hot. Detta kan om man ser till säkerhet, livskvalitet och tolerans få oönskade effekter som sätter sammanhållningen i samhället på spel. Dessa processer innebär i ett flertal europeiska länder en stor risk. För att upptäcka dessa radikaliserings- och polariseringsstendenser kan man fastställa så kallade indikatorer för tidig varning (*early-warning indicators*). Med hjälp av sådana indikatorer kan myndigheter, men också bostadsföretag, sociala organisationer samt olika ungdoms-, utbildnings-, hälso- och hjälporganisationer m.m. uppmärksamma och redan på ett tidigt stadium reagera på personer som kanske är på väg att radikaliseras. Detta innebär ytterligare en möjlighet att hindra att terrorism växer fram på hemmaplan. Samtidigt får de åtgärder som vidtas inte hindra integration och anställning av invandrare. Det är mycket viktigt att förhindra att stora grupper i samhällets mellanskikt, som (ännu) inte eller i mindre utsträckning känner sig involverade i det europeiska samhället, radikaliseras.

2.28 En sådan reaktionsförmåga bör enligt ReK framför allt finnas hos *de lokala myndigheterna*. Dessa bör därför ges möjlighet att få bättre information, t.ex. genom att inrätta ett lokalt *informationsställe* för rapportering av tidiga tecken på radikaliserings, ett informationsställe som kan ge lokala myndigheter råd om hur man känner igen signaler och hur man kan ingripa.

2.29 Regionkommittén anser att man bör utveckla och genomföra utbildningsprogram för tjänstemän vid lokala myndigheter så att de lär sig att känna igen och rapportera om relevanta tecken på radikaliserings.

2.30 Kommittén anser också att man bör undersöka möjligheterna att motverka rekryteringen till extremistiska organisationer och att man bör hitta effektivare sätt att hindra att uppmaningar till extremism samt praktiska terrordådhandlingar läggs ut på Internet.

2.31 Regionkommittén anser att man bör fatta beslut om ett effektivare och snabbare utbyte av *information om finansiella transaktioner*. Detta informationsutbyte torde bidra till ökad insyn i institutionernas och organisationernas arbete, även för de lokala myndigheternas del. Finansiella flöden förefaller som regel löpa via sådana institutioner och organisationer som också får stöd från lokala och regionala myndigheter (t.ex. för integrationsverksamhet). Tillgång till information kan sätta stopp för dessa penningströmmar. Förslagen om detta bör lyftas fram i planeringen för 2006.

2.32 För att forskning om och bekämpning av terrorism skall kunna bli effektiv krävs det enligt ReK ökat samarbete och informationsutbyte såväl mellan EU:s medlemsstater som mellan myndigheterna inom respektive land. I handlingsplanen föreslås att man i varje medlemsstat inrättar en *kontaktpunkt*, med tillgång till all relevant information om reella eller potentiella terroristaktiviteter. För att en kontaktpunkt skall kunna bli effektiv krävs det dock ett välfungerande informationsnätverk mellan lokala och regionala myndigheter som bygger på principen "*need to know, need to share*". Medlemsstaterna måste klargöra på vilket sätt detta *informationsnätverk* skall säkras i praktiken och – vid behov – ställa upp planer för hur det kan förbättras.

2.33 Regionkommittén anser det önskvärt med ett *strukturerat utbyte av erfarenheter* av kampen mot terrorismen, t.ex. genom att man inrättar ett sakkunskapscentrum för ändamålet. Informationsutbytet om aktuella operativa ärenden är av stor betydelse, men det är säkerligen lika viktigt att man snarast möjligt delar med sig av sina lärdomar av strategisk terrorismbekämpning. I detta arbete bör framför allt också nätverk av lokala och regionala myndigheter involveras.

2.34 Regionkommittén anser att man inte bara bör ägna sig åt att kartlägga sårbar *infrastruktur*, såsom föreslås i handlingsplanen, utan även platser *där många människor samlas*, såsom stationer, idrottsarenor, evenemangsområden, turistattraktioner m.m. Regionkommittén vill påminna om att lokala och regionala myndigheter för det mesta spelar en viktig roll när det gäller att skydda sådana platser.

2.35 Regionkommittén anser att man bör hjälpa de lokala och regionala myndigheterna med att genomföra professionella riskanalyser och stimulera utarbetande av bästa praxis i fråga om skydd och säkerhet. Kommittén pekar också på vikten av en adekvat *rättslig grund* för att lokala myndigheter skall kunna utfärda skydds- och säkerhetsföreskrifter för sårbara mål, riktade till ägare och förvaltare. Kommittén anser att man bör hjälpa till att skapa verktyg, med vilka myndigheterna kan göra det lättare för ägare och förvaltare att faktiskt genomföra föreskrifterna.

2.36 Regionkommittén efterlyser eftertryckligen en översyn – t.ex. när det gäller tillgången till miljöinformation – av grundsynen i bestämmelserna om vad medborgarna måste veta om riskerna i sin närmiljö och hur öppen man bör vara med operativ information om egenskaperna hos och skyddet av sårbara mål.

2.37 Regionkommittén erinrar om att privata säkerhetsorganisationer måste uppfylla vissa kvalitetskrav för att säkerheten hos sårbara mål skall kunna garanteras, och att man därför bör undersöka om det krävs ytterligare åtgärder för att höja kvaliteten och om detta är möjligt.

2.38 Regionkommittén tycker att det är beklagligt att det i handlingsplanen inte finns några initiativ för att öka allmänhetens riskmedvetande. Medborgarna förväntar sig nämligen information från de lokala myndigheterna om riskerna i samband med eventuella attentat i deras livsmiljö. Man bör därför enligt ReK utarbeta en målinriktad *kommunikationsstrategi*.

Grundläggande rättigheter och medborgarskap

2.39 Regionkommittén erinrar om att diskussionerna om de grundläggande rättigheterna ofta går ut på att dessa inte skall urholkas. Kommittén anser det beklagligt att myndigheternas strävan att värna om befolkningens säkerhet inte framhävs med tillräcklig kraft.

2.40 Regionkommittén konstaterar att en verklig diskussion om de grundläggande rättigheterna förutsätter att det samtidigt förs en diskussion om *skyldigheter* – t.ex. på området integration – och anser att man bör se till att EU-politiken på detta område förs närmare medborgarna genom att man aktivt stöder lokala diskussioner i form av "stadsdebatter". Sådana diskussioner är en förutsättning för att man skall få klart för sig vilka åtgärder som kan sättas in för att faktiskt upprätthålla jämvikten mellan rättigheter och skyldigheter.

2.41 Regionkommittén stöder tanken på att inrätta en *byrå för grundläggande rättigheter* – såsom föreslås i Haagprogrammet – som kan göra en inventering av framgångsrika metoder, beskriva och sprida dem samt bidra till diskussionerna om diskriminering, rasism, integration och terrorism mot bakgrund av den ökade oron för attentat och oroligheter.

2.42 Regionkommittén anser det beklagligt att oklarheterna kring det konstitutionella fördraget lett till att även de åsyftade förbättringarna av rättsskyddet vid EG-domstolen kommit i kläm, framför allt fysiska och juridiska personers möjligheter att motsätta sig EU-lagstiftning som berör dem direkt, och begär därför att denna lucka i rättsskyddet snabbt täpps till i vetskap om att EU:s politik för frihet, säkerhet och rättvisa kommer att stärkas under de närmaste åren.

Integration

2.43 Regionkommittén erinrar om att nykomlingars (såväl invandrare som asylsökande) inverkan på vårt samhälle när de har fått flyktingstatus eller annat liknande humanitärt skydd – ibland spritt över flera generationer – är *märkbar främst på lokal nivå*. Kommittén anser därför att det framför allt i städerna är mycket viktigt att sörja för en god integration, strukturellt,

socialt, ekonomiskt och kulturellt. En absolut förutsättning för detta är att man ser till att de integrerade i *full utsträckning* kan vara delaktiga i det europeiska samhället. Oroligheterna i de franska förstäderna nyligen visar också hur viktigt det är att ta sig an situationen på detta sätt.

2.44 Regionkommittén understryker att man i integrationsarbetet måste skapa band med det samhälle som man tillhör. Detta fungerar inte om man betraktar integration som något frivilligt. EU bör därför se till att det finns tydliga ramar och förutsättningar för en lyckad integration men konstaterar samtidigt att utformningen av integrationen framför allt är en nationell angelägenhet. De lokala myndigheterna behöver hjälp med att organisera integrationsprocessen – både med *information, finansiella medel och utarbetande av bästa praxis*. Vid konferensen för europeiska ministrar med ansvar för integrationsfrågor i Groningen (Nederländerna) i november 2004 lades en god grund för detta.

2.45 Regionkommittén föreslår att man stimulerar stadsdebatter, dialog, språkundervisning, integrationsprogram, sysselsättningsprojekt, emancipationsprogram, antidiskrimineringsprojekt m.m. och att det bör ske systematiskt utbyte och övervakning av erfarenheter, nyheter, framgångar och misslyckanden på lokal nivå.

2.46 Enligt Regionkommittén bör man se till att det inte uppstår en social nöd hos vissa befolkningsgrupper, och stimulera åtgärder som bidrar till jämvikt i stadsdelarna i de stora städerna, t.ex. åtgärder inom bostadspolitik, inkomstpolitik och utbildning.

2.47 Regionkommittén välkomnar en ny utgåva av den europeiska integrationshandboken men beklagar att vetskapen om den första utgåvan av handboken varit så begränsad. Kommittén hoppas att en ny utgåva skall möta ett större intresse från de lokala och regionala myndigheternas sida.

2.48 Kommittén stöder kraftigt tanken på att anordna ett *europeiskt integrationsforum* varje år och föreslår att man i samband med detta även tar upp erfarenheter och kunskaper från de lokala och regionala myndigheterna.

Skydd för privatlivet och säkerhetsaspekter i samband med informationsutbyte

2.49 Regionkommittén påminner om att skyddet av privatlivet under andra hälften av förra århundradet var kraftigt inriktat på att skydda medborgarna mot myndigheterna och närdes av rädslan för att skapa en polisstat. Enligt kommittén måste man nu finna en ny balans där större hänsyn tas till skyddet av medborgarnas säkerhet gentemot illasinnade lagbrytare.

2.50 Regionkommittén stöder därför målsättningen att ägna särskild uppmärksamhet åt skyddet av personuppgifter i samband med att handlingsprogrammet utarbetas. Kommittén framhåller dock att man allt oftare måste göra ett val mellan skyddet av enskilda personers intressen, av privatlivet, å ena sidan och skyddet av kollektiva intressen, t.ex. säkerhet, å andra sidan, i vetskap om att informationen spelar en viktig roll i kampen mot terrorismen.

2.51 Regionkommittén uppmanar kommissionen att i samband med att politiken utformas – försåvitt den nationella lagstiftningen tillåter detta – ta hänsyn till att många lokala och regionala myndigheter upprättat nätverk för utbyte av information, där uppgifter om t.ex. adresser, bostäder, skatter, sociala frågor, hälsa m.m. kopplas till uppgifter från polis och rättsväsen. Kommittén påminner om att ett sådant tillvägagångssätt kan vara mycket givande i kampen mot t.ex. terrorism, tung brottslighet och till och med problem i städerna med återfallsförbrytare.

2.52 Regionkommittén föreslår därför att man skapar en tydlig rättslig grund för skydd av personuppgifter som är proportionerlig och ger tillräckligt utrymme för att vid behov prioritera vikten av ett tryggt samhälle. Kommittén anser att man bör stimulera diskussionen om detta med Europas medborgare och i samband med detta också involvera de lokala och regionala myndigheterna.

2.53 Regionkommittén anser att upprätthållandet av den allmänna ordningen och säkerheten och bekämpningen av gränsöverskridande brottslighet förutsätter ett intensivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna. Kommittén anser att dessa explicit skall klargöra hur *informationsutbytet med de lokala och regionala myndigheterna* faktiskt skall fungera, med tanke på vilken viktig roll lokala och regionala myndigheter spelar när det gäller att genomföra och inskräpa säkerhetspolitiken.

Organiserad brottslighet

2.54 Regionkommittén konstaterar att lokala och regionala myndigheter i beslutsprocessen kring *finansiellt stöd, kontrakt, tillstånd* m.m. kan bidra med ett betydande mervärde vid bekämpningen av organiserad brottslighet. Kommittén anser att tidigare överträdelser bör beaktas när beslut fattas, att t.ex. tillstånd skall kunna vägras om det finns skäl att anta att sökanden kommer att begå nya överträdelser.

2.55 Regionkommittén föreslår att utdrag ur polisens och rättsväsendets utredningar skall kunna vidarebefordras till lokala och regionala myndigheter och beaktas vid beviljande av tillstånd och bidrag. Om t.ex. en företagare inom hotell- och restaurangbranschen döms för människosmuggling eller människohandel är det inte helt osannolikt att samma företagare anlitar illegala invandrare i sitt företag. Om det är den lokala myndigheten som har till uppgift att kontrollera att villkoren för tillståndet att bedriva hotell- eller restaurangverksamhet efterlevs, är det i en sådan situation mycket effektivt att *dela med sig av denna information* och se om det finns anledning att dra in tillståndet för företaget i fråga.

2.56 Regionkommittén föreslår att man på EU-nivå inventerar, beskriver och sprider de lokala och regionala myndigheternas erfarenheter så att EU-lagstiftningen – även den europeiska upphandlingsbestämmelserna – i möjligaste mån understöder sådana insatser från de lokala och regionala myndigheternas sida.

2.57 Regionkommittén stöder tanken på att utarbeta *bästa praxis* i fråga om informationsutbyte och koppling av register mellan å ena sidan lokala och regionala myndigheter (t.ex. på områdena beskattning, bostäder, sociala frågor, sysselsättning, beviljande av tillstånd och hantering av personuppgifter) och polis och rättsväsen å andra sidan, t.ex. när det handlar om hur fastigheter som utgör sanitära olägenheter skall hanteras, så att arbetet med att spåra upp och bekämpa nätverk av organiserad brottslighet blir mer effektivt, i den mån som den nationella lagstiftningen tillåter detta.

2.58 Regionkommittén understryker kravet på att befria polisen från den byråkrati som rör den lagliga invandringen, t.ex. förnyande av uppehållstillstånd, för att avsätta kraft och kompetens till att bekämpa den organiserade brottsligheten som livnär sig på den illegala invandringen. ReK anser att dessa administrativa sysslor med lämpligt ekonomiskt stöd från medlemsstaterna skulle kunna utföras av särskilda avdelningar inom de lokala myndigheterna, i den utsträckning som detta är relevant för systemet i de olika medlemsstaterna.

2.59 Regionkommittén stöder de lokala och regionala myndigheternas strävan att utarbeta en aktiv *integritetspolitik* på grundval av en ordentlig inventering av de risker som hänger samman med befogenheter och uppgifter.

Förhindra och minska våld och störningar

2.60 Regionkommittén ställer sig positiv till att *skyddet av barnens rättigheter och kampen mot våld mot kvinnor och barn* kommer att ägnas särskild uppmärksamhet i handlingsplanen, och till att insatserna för att stödja våldsoffren kommer att förstärkas.

2.61 Regionkommittén ställer sig också positiv till att politiken för att förebygga och minska våld i ramprogrammet för grundläggande rättigheter och rättvisa ges en bred finansiell ram, och håller med om att *Daphne-programmet* bör stärkas och utvidgas så att den *förebyggande politiken* kan tillämpas på narkotikamissbruk. I samband med detta bör icke-statliga organisationers medverkan främjas.

2.62 Kommittén stöder också initiativ som syftar till att gemensamt bekämpa *människosmuggling* genom *bättre samverkan* och *informationsutbyte* mellan berörda myndigheter. Det gäller framför allt den människosmuggling som kvinnor och barn utsätts för och som ofta har band till den organiserade brottsligheten.

2.63 Regionkommittén vill påpeka att många lokala myndigheter skaffat sig erfarenhet av insatser för att upptäcka och bekämpa *våld innanför hemmets väggar* i vetskap om att våldet mot kvinnor och barn också ofta inträffar inom den egna familjen. Kommittén påminner om att hanteringen av detta slags våld på lokal nivå i hög grad gör relevanta målgrupper medvetna om att samhälle och rättsväsen har en absolut *nolltolerans* när det gäller våld mot kvinnor och barn.

2.64 Regionkommittén föreslår därför att man i samband med genomförandet av handlingsplanen sammanställer de lokala och regionala myndigheternas erfarenheter på detta område, så att man även här kan utarbeta bästa praxis. Kommittén stöder också tanken på att inrätta *lokala anmälningsjourer* för anmälan av våld.

Rekommendationer rörande delar av EU-politiken för frihet, säkerhet och rättvisa som inte direkt ligger inom de lokala och regionala myndigheternas ansvarsområden men får direkta följder på lokal och regional nivå

Ett gemensamt asylområde

2.65 Regionkommittén påpekar att lokala myndigheter på ett direkt sätt konfronteras med de asylsökandes problem, och konstaterar att avvisade asylsökande som inte omedelbart lämnar landet (för att de inte måste eller inte kan) ofta söker sig till städernas anonymitet. På så vis kan det uppstå sociala problem och säkerhetsproblem i städerna.

2.66 Regionkommittén anser därför att det är mycket viktigt att man inrättar ett gemensamt asylområde och gemensamma asylförfaranden samt en enhetlig status för asylberättigade.

2.67 Regionkommittén uppmanar EU-institutionerna att verka för att göra det lättare för asylsökande att återvända till sina ursprungsländer. Man bör stödja frivilligt återvändande genom erbjudanden inriktade på att de berörda personerna skall kunna klara sig själva. Kommittén konstaterar att det i olika EU-medlemsstater finns exempel på lokala och regionala projekt

som verkar på denna grundval och anser att man bör stödja sådana projekt samt informationsutbyte om tillvägagångssätt och resultat.

Migrationspolitik

2.68 Regionkommittén anser att det är mycket viktigt att genom samordning av olika nationella politikinsatser fastställa en gemensam migrationspolitik som går hand i hand med en seriös integrationspolitik, där de lokala myndigheterna har en viktig uppgift att fylla när det gäller att bevara och främja den sociala sammanhållningen.

2.69 Regionkommittén anser därför att de lokala myndigheterna bör erhålla stöd i detta arbete, t.ex. när det gäller att stödja nyskapande lokala initiativ, i vetskap om att detta också bidrar till arbetet med att förebygga radikaliserings och extremism.

2.70 Regionkommittén anser att man måste uppmärksamma att situationen i fråga om tredjelandsmedborgares rättsliga status och rättigheter för närvarande är oklar, framför allt på integrationspolitikens område. EU ger till exempel inte personer som inte är EU-medborgare några rättigheter på arbetsmarknaden, samtidigt som detta är en viktig förutsättning för en lyckad integrationspolitik. Regionkommittén anser att man i migrationspolitiken inte heller får glömma att det är mycket viktigt att inte avskräcka personer med hög potential från länder utanför Europa från att komma till Europa.

Bryssel den 16 februari 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Regionkommitténs resolution om regionkommitténs politiska mål för perioden 2006–2008

(2006/C 192/07)

REGIONKOMMITTÉN HAR ANTAGIT DENNA RESOLUTION

med beaktande av

kommissionens strategiska mål för 2005–2009 (KOM(2005) 12 slutlig),

de sex ordförandeländernas fleråriga strategiska program för 2004–2006,

”Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Kommissionens bidrag under och efter perioden av eftertanke: Plan D som i demokrati, dialog och debatt” (KOM(2005) 494 slutlig),

protokollet om villkoren för samarbetet mellan Europeiska kommissionen och Regionkommittén (DI CdR 81/2001 rév. 2),

Regionkommitténs resolution om Europeiska kommissionens arbetsprogram och Regionkommitténs prioriteringar 2006 (CdR 275/2005),

Regionkommitténs resolution om vitalisering av Lissabonstrategin (CdR 518/2004),

och av följande skäl:

Det politiska mål som alla Regionkommitténs politiska prioriteringar inriktas på är att förstärka förbindelserna mellan Europeiska unionen och varje region, provins, stad och kommun i unionen, samt att närma EU till medborgarna och ge ett innehåll åt begreppen sammanhållning och solidaritet.

Eftersom de lokala och regionala myndigheterna har behörighet att genomföra EU:s politiska beslut på en lång rad områden bidrar deras deltagande i utformningen av EU:s prioriteringar och i uppföljningen av hur gemenskapslagstiftningen genomförs till en förstärkt demokratisk legitimitet för unionen.

Inför den första hälften av den fjärde mandatperioden önskar Regionkommittén formulera politiska prioriteringar som bygger på tre mål: *Främja politiskt engagemang och medborgardeltagande i EU, förstärka den lokala och regionala solidariteten i unionen samt konsolidera Regionkommitténs politiska och institutionella roll.*

Det konstitutionella fördraget skulle för Regionkommittén och för samtliga lokala och regionala myndigheter i EU innebära betydande framsteg, men även om fördraget inte skulle träda i kraft inom den närmaste framtiden måste Regionkommittén i första hand förstärka de uppgifter som institutionen skall fylla i enlighet med nu gällande fördrag, dvs. framför allt företräda samtliga lokala och regionala myndigheter på EU-nivå.

Mot denna bakgrund antog Regionkommittén följande resolution vid sin 63:e plenarsession den 15–16 februari 2006 (sammanträdet den 16 februari):

FÖRSTA MÅLET:

Att bidra till den kontinuerliga debatten om Europeiska unionens framtid

FRÄMJA POLITISKT ENGAGEMANG OCH MEDBORGARDELTAĞANDE I EU

1. Regionkommittén anser att överenskommelsen vid Europeiska rådets möte den 15–16 december 2005 om budgetplanen för 2007–2013 i siffror återspeglar den minsta gemensamma nämnaren för medlemsstaternas regeringars ambitioner för Europa. Samtidigt behöver unionen en budget och gemenskapsprogram som konkret kan överföra Europatanken och de möjligheter som EU ger till den regionala och lokala nivån och därmed närma EU till medborgarna.

2. Regionkommittén betraktar perioden för eftertanke som en möjlighet att belysa de framsteg som det konstitutionella fördraget utgör i fråga om styresformer i EU, i fråga om förenkling och när det gäller insyn i EU samt en förstärkt lokal och regional nivå, särskilt genom att främja principerna för subsidiaritet och proportionalitet. Under perioden ges möjlighet att ställa följande frågor i fokus:

- de frågor som medborgarna anser att EU skall lösa, och
- redogörelser för och exempel på det reella medvärde som EU kan tillföra samt ökad samverkan mellan medborgarna i hela unionen tack vare möjligheter till individuell och yrkesmässig utveckling som EU kan erbjuda.

3. Kommittén anser att konventionsmetoden bör användas för alla initiativ som rör EU:s fördrag och att Regionkommittén bör delta för att uppbyggnaden av EU skall få större demokratisk legitimitet.

4. ReK kommer även i fortsättningen att arbeta för kulturell och språklig mångfald som en av de grundläggande principer som ingår i den europeiska integrationsprocessen.

5. I fråga om perioden för eftertanke om Europeiska unionens framtid, som lanserades av Europeiska rådet i juni 2005, påminner kommittén om sin uppmaning om en decentraliserad och strukturerad debatt som skall utgöra en aktiv och dynamisk fas i dialogen med medborgarna.

Att i högre grad involvera de lokala och regionala myndigheterna i utformningen av gemenskapslagstiftningen

6. Regionkommittén förespråkar att den skall få delta i högre grad i ett tidigare skede i gemenskapens beslutsprocess samt i utvärderingen av hur de viktigaste gemenskapspolitiska besluten återverkar på den lokala och regionala nivån, särskilt genom följande:

- systematiserat samråd med lokala och regionala myndigheter i ett tidigt skede av beredningen av EU-lagstiftning,
- fortsatt systematisering av den nya metoden för konsekvensanalys av kommissionens mer omfattande initiativ, samt deltagande av kommittén i metoden för konsekvensanalys,
- särskild uppmärksamhet bör riktas på överföringen av gemenskapslagstiftningen och återverkningarna av detta på de lokala och regionala myndigheterna.

Att bättre klargöra processen för anslutning till EU

7.1 Regionkommittén bedömer att medborgarstödet för ytterligare utvidgningar av EU står i proportion till samstämmigheten om EU:s framtid.

7.2 Kommittén uppmanar därför kommissionen, Europaparlamentet och EU:s ordförandeländer att i nära samarbete med lokala och regionala myndigheter främja och stödja informationskampanjer om EU:s utvidgning på lokal och regional nivå såväl i medlemsstaterna som i kandidatländerna.

7.3 ReK vill att de lokala och regionala myndigheterna skall få en nyckelroll när det gäller att i högre grad involvera de lokala och regionala instanser som är företrädare i kommittén i integrationen av de nya kandidatländerna. Denna roll är desto viktigare med tanke på de olika modellerna för decentralisering som är aktuella i de flesta av dessa länder. Regionkommittén bör dessutom även i fortsättningen – särskilt via mekanismen gemensamma rådgivande kommittéer eller andra samarbetsformer – stödja lokala och regionala myndigheter i kandidatländerna när det gäller anpassning till gemenskapslagstiftningen och den fortgående och öppna process som anslutningsförhandlingarna utgör.

ANDRA MÅLET:

ATT FÖRSTÄRKA DEN TERRITORIELLA SOLIDARITETEN INOM EU

8. Regionkommittén konstaterar att den kompromiss som Europeiska rådet har uppnått om budgetplanen för perioden 2007–2013 omfattar en tilldelning på 0,37 % av unionens bruttoinkomster till struktur- och sammanhållningspolitiken. Eftersom detta belopp är lägre än vad Regionkommittén anser vara behövt för att försäkra sig om de europeiska regionernas konvergens i en union med 27 medlemsstater⁽¹⁾ anmodar kommittén budgetmyndigheten att justera anslaget. Kommittén anser det dock vara nödvändigt att snarast sluta ett mellaninstitutionellt avtal om budgetplanen för första halvåret 2006 för att de lokala och regionala myndigheterna skall kunna inleda sin programplanering när det gäller projekt som samfinansieras av EU.

Territoriellt samarbete

9. Mot bakgrund av utvidgningen och den nya sammanhållningspolitiken för perioden 2007–2013 anser Regionkommittén att det är en central prioritering för de regionala och lokala myndigheterna att man inrättar en rättslig grund på gemenskapsnivå för att stärka det territoriella samarbetet inom Europeiska unionen där ett sådant samarbete innebär ett mervärde och bidrar till att man övervinner de praktiska svårigheter som idag finns för samarbetet inom EU.

Kommittén vill peka på betydelsen av en förordning om inrättande av en europeisk gruppering för gränsöverskridande samarbete och stöder kommissionens förslag samt Europaparlamentets ståndpunkt inför det sista skedet i förhandlingarna om förordningarna om strukturfonderna.

Regionkommittén uppmanar ministerrådet att nå en överenskommen när det gäller inrättandet av en europeisk gruppering för gränsöverskridande samarbete och de övriga förordningarna om strukturfonderna.

För ett mer decentraliserat genomförande av Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning

10. Regionkommittén upprepar sitt stöd till Lissabonstrategin som en prioriterad politisk strategi för EU fram till 2010.

11. Kommittén vill lyfta fram de europeiska lokala och regionala myndigheternas roll när det gäller att säkerställa överensstämmelsen mellan projekt som finansieras genom politiken för strukturfonderna och Lissabonstrategin⁽²⁾. ReK vill vidare påminna om nödvändigheten av att genomföra Lissabonstrategin mer decentraliserat i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon⁽³⁾. Därför vill kommittén att de lokala och regionala myndigheterna skall få delta fullt ut i översynen av de integrerade riktlinjerna för tillväxt och sysselsättning och i genomförandet av nationella reformprogram. Kommittén förbinder sig att bidra till detta mål genom att anordna en **territoriell dialog** inför Europeiska rådets vårmöten som tillägnas ekonomiska och sociala reformer i EU.

⁽¹⁾ CdR 162/2004 fin.

⁽²⁾ KOM(24) 2005, s. 11 (EN).

⁽³⁾ Punkt 38 i slutsatserna.

12. Regionkommittén anser att lika stor uppmärksamhet bör riktas på samtliga tre pelare i Lissabonstrategin, nämligen den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga.

13. Kommittén understryker att Lissabonstrategin innebär ett avgörande bidrag till EU:s utveckling genom följande aspekter:

- Att förbättra situationen på arbetsmarknaden i syfte att skapa fler arbetstillfällen av högre kvalitet.
- Att underlätta den sociala integrationen av kvinnor, ungdomar, äldre, långtidsarbetslösa, funktionshindrade samt människor som tillhör olika minoriteter.
- Att bekämpa fattigdom och social utslagning som beror på ojämlikhet, diskriminering och bristande möjligheter.
- Att förstärka den regionala sammanhållningen inom unionen, särskilt genom att i högre grad beakta landsbygden behov och försäkra sig om en jämvikt mellan tätorter och glesbygd i de kommande programmen för städer och för landsbygden.
- Att främja offentliga tjänster av hög kvalitet samt kvalitativa investeringar i infrastrukturen.
- Att befrämja en ekonomi som baserar sig på kunskaper genom en politik som bättre tillgodoser behoven inom informationssamhället, forskning och utveckling samt utbildning, särskilt genom en spridning av livslångt lärande.
- Att föregripa och följa upp omstruktureringar som blir nödvändiga till följd av globaliseringen.
- Att främja en företagarkultur och uppkomsten av ekonomiska förutsättningar för ytterligare utveckling av små och medelstora företag.

Att fullborda inre marknaden

14. Regionkommittén anser att inre marknaden skall fullbordas för att fungera som en trampolin för ökad sysselsättning samt för förstärkt konkurrenskraft och ökad innovation i EU.

15. Kommittén uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att omedelbart fullfölja undanröjandet av hinder för medborgarnas fria rörlighet, särskilt som år 2006 utropats till Europeiska året för arbetstagarnas rörlighet.

16. Kommittén påminner om behovet av en gemensam horisontell och sektorsöverskridande referensram för att i enlighet med principerna om subsidiaritet och lokalt självstyre fastställa gränserna och de administrativa villkoren för tjänster i allmänhetens intresse, vars utförande de lokala och regionala myndigheterna skall ha rätt att bestämma om.

17. ReK upprepar inför lagstiftningsförfarandet för en översyn av utkastet till direktiv om tjänster sin uppmaning att samtliga tjänster i allmänhetens intresse (hälsotjänster, tjänster i anslutning till kampen mot utslagning samt tjänster för integration och subventionerat boende), vilka ofta handläggs av de lokala och regionala myndigheterna, skall uteslutas från tillämpningsområdet i utkastet till direktiv i de fall då tjänsterna inte är av kommersiell natur och inte återverkar på handeln inom gemenskapen.

18. Kommittén anser att de transeuropeiska näten inom sektorerna för transport, telekommunikation och energi är av avgörande betydelse för att garantera försörjningstrygghet och för att utnyttja den europeiska ekonomins fulla potential, i syfte att sammankoppla den utvidgade unionen och förbättra den territoriella sammanhållningen.

Att öka säkerheten i Europa

19. Regionkommittén begär att säkerhet och trygghet skall tillförsäkras samtliga medborgare, och upprepar att de lokala och regionala myndigheterna skall bidra till att undanröja orsakerna till osäkerhet och våld i samtliga städer och regioner i Europa. Mot denna bakgrund föreslår kommittén följande:

- Att samarbetsinsatserna konsolideras.
- Att den institutionella ramen förstärks och att den lokala och regionala dimensionen ges en konkretare roll i gemenskapens politik.
- Att man utvecklar och på ett korrekt sätt genomför en strategi med målet att främja förståelse och solidaritet mellan kulturer och religioner som komplement till ansträngningarna för att bekämpa social utslagning.
- Att man förbättrar gemenskapsmekanismen för samordning av räddningstjänstinsatser genom att upprätta regionala räddningscentrum i olika regioner med hög riskfaktor; centrumen skall bland andra uppgifter vara ansvariga för ett system för tidig varning som skulle utgöra en viktig förebyggande åtgärd.
- Att man inrättar ett europeiskt observationsorgan för säkerhet i städer med uppgift att ge behöriga EU-organ upplysningar för utformningen av politik samt att man främjar och samordnar forskning samt insamling, organisering och hantering av information i säkerhetsfrågor genom spridning av exempel och goda metoder från lokala och regionala myndigheter.
- Regionkommittén rekommenderar kommissionen att omedelbart förbättra samordningen mellan den nya solidaritetsfonden och strukturfonderna.

TREDJE MÅLET:**KONSOLIDERA REGIONKOMMITTENS POLITISKA OCH INSTITUTIONELLA ROLL**

20. Regionkommittén förbinder sig att fullfölja reformerna samtidigt som kommitténs särskilda roll som en politisk församling för lokalt och regionalt folkvalda i EU bibehålls.

Regionkommitténs åtaganden i fråga om mellaninstitutionellt samarbete

21. Inom det mellaninstitutionella samarbetet åtar sig Regionkommittén att samarbeta med följande organ:

21.1 Europaparlamentet: Kommittén skall sprida de demokratiska diskussionerna vid Europaparlamentet och förstärka såväl kontakterna med motsvarande strukturer som samarbetet när det gäller att utarbeta och följa upp ReK-yttranden.

21.2 Kommissionen: Kommittén skall sätta det samarbetsprotokoll som undertecknades i november 2005 (*) i verket, särskilt i fråga om kommitténs agerande i ett tidigare skede av gemenskapsinitiativen samt när det gäller en fördjupning av samordningsvinsterna inom informationsspridningen för att närma Europa till medborgarna, vilket bland annat torde leda till ett tillägg till samarbetsprotokollet efter det att kommissionen har antagit vitboken om kommunikation. Vidare kommer ReK att åta sig att vid plenarsessionerna införa en frågestund för frågor till kommissionen, i syfte att ytterligare främja dialogen mellan de två institutionerna i grundläggande EU-frågor samt med målet att lokala och regionala myndigheter i unionen skall få större inflytande på gemenskapens beslutsprocess.

21.3 Rådet: Kommittén skall bättre fylla sin funktion som kontaktyta för ReK-ledamöter som även deltar i rådets möten, förstärka utbytet med ordförandeländerna och sätta riktmärken för ett mer systematiskt samarbete. I detta sammanhang anmodar kommittén ordförandeländerna under åren 2006–2008 att förbereda sig inför 2009 genom att lägga fram ett flerårigt strategiskt program i likhet med det program som

lades fram för perioden 2004–2006 av de berörda ordförandeskapen.

21.4 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén: Regionkommittén skall bygga ut det politiska samarbetet på de EU-politikområden där arbetsmarknadens parter och de territoriella myndigheterna kompletterar varandra. Vidare skall samordningsvinsterna av samfunktionerna och de gemensamma lokalerna utnyttjas bättre.

Att förstärka ReK:s genomslagskraft

22.1 Regionkommittén anmodar sina ledamöter att utnyttja de befintliga möjligheterna i den nya budgetposten för finansiering av ledamöternas politiska arbete och informationsinsatser, i syfte att ge större möjligheter att spela rollen som "unionens ambassadörer" gentemot medborgarna och samtidigt vara ambassadörer för sina organisationer gentemot unionen.

22.2 Kommittén vill ringa in de ämnesområden där institutionen åtnjuter stor trovärdighet, och de områden där ReK:s verksamhet ger ett reellt mervärde till gemenskapens besluts- och lagstiftningsprocesser. Därför önskar kommittén göra yttrandena mer användbara i ett institutionellt sammanhang, men samtidigt göra dem mer lättlästa och lättillgängliga för EU-medborgarna, bland annat genom en mer koncis presentation i Regionkommitténs yttranden av grundläggande politiska budskap och av konkreta förslag till ändringar i kommissionens lagstiftningsförslag.

22.3 Kommittén åtar sig att förbättra uppföljningen av yttrandena i syfte att ge institutionen möjlighet att påverka under alla faser i gemenskapens beslutsprocess, särskilt genom att tydligare framhålla konkreta punkter i de förslag som lagts fram för samrådsförande.

23. ReK uppdrar åt sin ordförande att överlämna denna resolution till Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, rådet och ordförandeländerna i rådet under perioden 2006–2008, det vill säga Österrike, Finland, Tyskland, Portugal, Slovenien och Frankrike.

Bryssel den 16 februari 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

(*) R/CdR 197/2001 punkt 11.

Regionkommitténs resolution om "Samverkan över nationsgränser gör europa till en realitet – En maning att anta förordningen om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete"

(2006/C 192/08)

REGIONKOMMITTÉN HAR ANTAGIT DENNA RESOLUTION

med beaktande av

artikel 159 tredje stycket i EG-fördraget, där det förutsätts att särskilda åtgärder kan behöva vidtas för att främja ekonomisk och social sammanhållning,

artikel 265 första stycket i EG-fördraget, där det föreskrivs att "Regionkommittén skall höras av rådet eller kommissionen i de fall som anges i detta fördrag och i alla övriga fall, särskilt sådana som rör gränsöverskridande samarbete, där en av dessa båda institutioner finner det lämpligt",

Europarådets utkast till Madridkonventionen 1980 och de därpå följande tilläggsprotokollen (1995 och 1998),

Regionkommitténs yttrande från mars 2002 om "Strategier för att främja gränsöverskridande och mellanregionalt samarbete i ett utvidgat EU – ett basdokument med riktlinjer för framtiden" (CdR 181/2000 fin, som antogs i mars 2002),

"Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete (EGGS)", som antogs av Europeiska kommissionen den 14 juli 2004 (KOM(2004) 496 slutlig – 2004/0168 COD),

kommitténs yttrande om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete (EGGS)", (CdR 62/2004) av den 17 november 2004 (föredragande: Hans Niessl, delstatspresident i Burgenland, AT-PSE),

Europaparlamentets betänkande (A6-0206/2005) om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete (EGGS)" av den 21 juni 2005,

skrivelsen från ordförande Giovanni Di Stasi till ordförande Peter Straub av den 1 december 2005, där han understryker det fulla stöd som Europarådets kommunalkongress ger Europeiska kommissionens förslag till förordning om EGGS,

den senaste tidens förhandlingar i rådets ansvariga arbetsgrupp och det sittande rådsordförandeskapets målsättning att avsluta förhandlingarna om utkastet till förordningsförslag under våren 2006.

KOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Regionkommittén anser att europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete (EGGS) är ett instrument som är positivt och nödvändigt för regionerna och kommunerna för att underlätta och förbättra det gränsöverskridande, interregionala och transnationella samarbetet i Europa.

I det gränsöverskridande, mellanregionala och transnationella genomförandet av EU:s strukturprogram bedrivs samarbete enbart på basis av gentlemens' agreements – och därmed utan att det är klarlagt vilket juridiskt ansvar respektive samarbetspart har – på grund av att många regionala och lokala myndigheter har otillräckliga befogenheter. Detta leder ofta till osäkerhet om rättsläget.

Efter EU:s utvidgning 2004 har behovet av samarbete på lokal och regional myndighetsnivå med och mellan de "nya" medlemsstaterna ökat enormt. Kommittén anser att EU måste reagera på denna utveckling på ett mer adekvat sätt än hittills.

ReK ger kommissionen en eloge för förslaget till förordning om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete och stöder detta oreserverat.

Vi uppmanar medlemsstaterna att inte ifrågasätta det trängande behovet av det rättsliga instrumentet för EGGS i rådet, utan ge belägg för sin politiska vilja att radikalt förbättra den rättsliga ramen för ett förstärkt gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete.

Kommittén uppmanar det österrikiska rådsordförandeskapet att göra allt för att intensifiera förhandlingarna om strukturfondspaketet och slutföra dem med framgång under Österrikes EU-ordförandeskap. Det är centralt att den grundläggande ansatsen i förslaget till förordning bibehålls.

Vi stöder Europaparlamentet i dess ambition att skapa en gemenskapsrättslig grund för det gränsöverskridande, transnationella och interregionala samarbetet. Detta demonstrerar EU:s verkliga mervärde för medborgarna.

Regionkommittén uppmanar sina ledamöter att verka för fortsatt positiv behandling av införandet av EGGS på nationell nivå, visavi de ansvariga organen och företrädarna i Europaparlamentet.

Med tanke på de hittills uppnådda förhandlingsresultaten i rådsarbetsgruppen (läget i januari 2006) föreslår kommittén följande klarlägganden i förordningstexten för att den skall komma till största möjliga nytta och användas i stor omfattning:

- Kommissionen behöver klargöra entydigt i en protokollförklaring att lokala och regionala myndigheter i tredje land som inlemmat förordningen i nationell rätt skall kunna ansluta sig till en EGGS när denna upprättats enligt förordningen.
- Det måste klargöras otvetydigt att parter inom en EGGS kan samarbeta över nationsgränserna på alla områden där de också kan samarbeta inom respektive medlemsstat, och att instrumentet därmed stöder principen om icke-diskriminering.
- Det krävs ett entydigt klarläggande av att medlemsstaterna inte får inskränka befintliga materiella befogenheter för parterna i EGGS i syfte att genomföra EGGS-förordningen.
- Det behöver klargöras entydigt att EGGS kan etableras av parterna utan förhandsgodkännande från överordnade instanser, och att medlemsstaterna eller enskilda staters behöriga myndigheter skall utöva tillsyn över en befintlig EGGS i rättsligt avseende.

Regionkommittén ger sin ordförande i uppgift att överlämna denna resolution till Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, det sittande rådsordförandeskapet och till medlemsstaternas regeringar, innan arbetena avslutats i den särskilda rådsarbetsgruppen.

Bryssel den 16 februari 2006

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE
